

Věčná

STRÁŽ

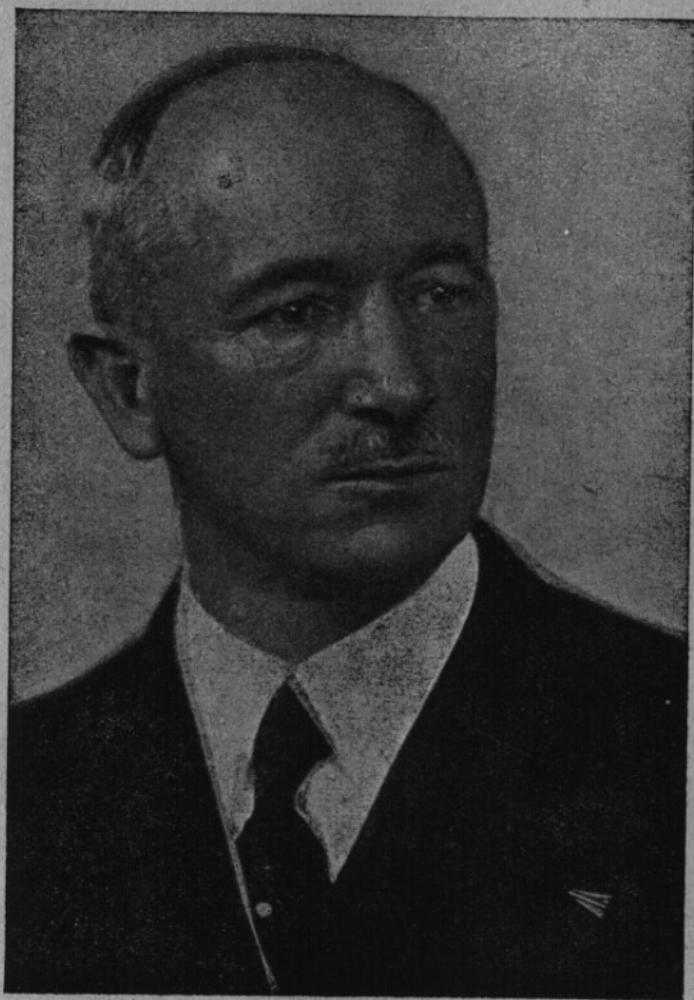

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník II. - 21-22.

V Žatci dne 31. května 1947.

Cena 4 Kčs

President republiky Dr. Edvard Beneš, kterému v první řadě vděčíme za úspěch naší snahy o reemigraci, dožil se 28. května t. r. 63 let.

Volyňská reemigrace

Poslední transporty reemigrantů z Volyně jsou již na území republiky. Je zakončena dosud největší a nejúspěšnější reemigrační akce z jedné země. Do vlasti se vrátilo na 35.000 volyňských Čechů, celá nejbližší větve českého národa v cizině.

Volyňská reemigrace není jen, jak se mnozí domnívají, výsledkem událostí posledních válečných let. Je sice nesporné, že rozhodující okolností byla hromadná účast vol. Čechů v jednotkách gen. Svobody, která však byla zase jen logickou konsekvencí

dávného snažení a touhy po návratu do vlasti.

Již po první světové válce, kdy v řadách čs. legií se vrátilo do republiky mnoho vol. Čechů, bylo usilováno, avšak bezvýsledně, o návrat celé menšiny. I v letech pozdějších bylo jednáno s polskou vládou, aby vol. Češi se přesídlili do prostorů, kde jsou v ČSR Poláci, do Slezska. Kdyby bývalo došlo k uskutečnění tohoto plánu, nemusela vzniknout otázka Zaolzí.

Od vypuknutí poslední světové války nebylo snad jediného vol. Čecha, který by se nerozhodl k návratu při první příležitosti. Svědčí o tom i program tajné volyňské odbojové organizace „Blaník“, která připravovala již za války tento návrat u předpokladu, že Němci budou ihned po porážce z Československa odsunuti.

Již roku 1939 a později roku 1943 byla předložena tato naše žádost prezidentu Dr. E. Benešovi, který slíbil plnou podporu našeho požadavku. Ještě před koncem války v dubnu 1945 byla přijata panem prezidentem a tehdejším předsedou vlády Zd. Fierlingrem delegace vol. Čechů, která opětovala svoji žádost. Celá záležitost se stala předmětem mezistátního jednání. Nesmíme zapomínat, že ve víru historických událostí poválečných byla otázka naší reemigrace problémem druhořadým a že nemohla být řešena tak rychle, jak bychom si bývali přáli.

10. července 1946 byla podepsána příslušná smlouva mezi vládou ČSR a SSSR o právu opce a přesídlení vol. Čechů. 13. listopadu 1946 odjela reemigrační komise na Volyň. 5. února 1947 přijel první a 7. května t. r. poslední transport reemigrantů z Volyně.

Význam vol. reemigrace se nedá ještě dnes plně zhodnotit. Je však a zůstane nesporným faktem, že republika získala nejen mnoho tisíc pracovitých, zkušených a poctivých zemědělců, dělníků a živnostníků, ale i nadšených vlastenců, odhodlaných bojovníků a dobrých Čechů.

A naše navždy české pohraničí svoji věrnou stráž.

Jar. Chudoba.

O výhodách pro volyňské reemigranty

podle vl. nař. č. 71/47 Sb.

V těchto dnech vyšlo velmi důležité vládní nařízení ze dne 22. dubna 1947 č. 71 Sb., podle něhož krajané, kteří se vrací do vlasti, dostávají některé výhody oproti našim dřívějším státním příslušníkům. Toto nařízení vyšlo proto, aby těmto krajanům, kteří přicházejí do nových poměrů, bylo umožněno splnit s našimi poměry a aby úřady, které jsou vázány našimi předpisy, nebyly jim překážkou.

Podle tohoto nařízení se především stanoví, že vzdělání, které získali reemigranti na školách v cizině a které odpovídá učební látkou školám obecným, měšťanským, středním nebo odborným, je rovnocenné našemu vzdělání, a že tedy také vysvědčení z nich odnesená mají tutéž platnost. Jen tehdy, kdyby toho vyžadovala nezbytná potřeba povolání, má se nařídit dodatečná zkouška z jazyka českého nebo slovenského, případně z československé vlastivědy. K výkonu takové zkoušky se ovšem poskytne zvláštní lhůta. Podobně je tomu i s diplomy a vysvědčeními učitelů a profesorů vysoškolských, kde se má upustit od požadavků, které jsou nutné k nostrifikaci těchto vysvědčení. Totéž platí ohledně požadavku nostrifikace maturitních vysvědčení, takže maturanti středních škol mohou vstupovat bez takové nostrifikace na vysoké školy. Nařízení samo pak nerozlišuje, kde taková vysvědčení byla vydána, nezáleží tedy na tom, zdali byla vydána v Rusku, v Německu, v Polsku, v Americe či Francii nebo jinde. Zákon má pak zvláštní ustanovení také o výkonu lékařské praxe zejména odborných lékařů a pro způsobilost pro výkon pro zubní lékařství. Podobně i zde se započítává činnost praxe v cizí zemi.

Velmi důležité však je ustanovení, obsažené v § 8 tohoto nařízení. Podle něho reemigranti, kteří mohou věrohodně prokázat, že provozovali v cizině živnost jako majitelé, pachytíři nebo náměstkové, jsou zproštěni povinnosti předložití průkaz způsobilosti nebo věcných znalostí, hodlají-li v tuземsku nastoupit živnost, vázanou podle československých zákonů na průkaz způsobilosti. Toto ustanovení je proto velmi důležité, poněvadž až dosud se převážně provádělo osidlo-

vání volyňskými krajanými v zemědělství, kde nebylo třeba zvláštního průkazu způsobilosti. Ovšem, naši krajané dostávali také národní správy živností a tu nemuseli mít zvláštní způsobilost ani nemuseli předkládati zvláštní živnostenský list, neboť spravovali živnost živnostenským listem bývalého majitele. Jakmile však tyto živnosti budou převáděny do vlastnictví, bude třeba podle našich zákonných ustanovení, aby žadatel měl také k tomu odbornou způsobilost, kterou musí prokázat nejen dobou učební, příslušnými zkouškami a praxí, tedy hlavně listinami. U krajanů reemigrantů však zákon zde stanoví velmi důležitou výjimku. Nebudou muset předkládat žádné takové listiny, stačí jiné hodnověrné důkazy nebo doklady, jen když z nich bude zřejmo, že odpovídají skutečnosti. To je tedy velmi velká výhoda, která se zejména dobře uplatní při předávání živností do vlastnictví uchazečů. Toliko několik živností musí být prokázáno podle našich předpisů. Nařízení je výslovně jmenuje, jsou to ovšem živnosti jen zřídka se vyskytující, jako prodej ječů a pod.

Rovněž, mimo tento případ ovšem, hodnověrné doklady o tom, že žadatelé provozovali živnost v cizině jako pachytíři, majitelé nebo náměstkové, nahrazují naše potřebné listinné doklady. Nařízení má také ustanovení o učednicích, kteří se sice v cizině učili, ale nesložili zkoušku učební. Takové osoby mohou ihned takovou zkoušku složit, jen když prokáží dobu učební některými věrohodnými doklady. Podobně se také započítává učební doba v cizině do doby u nás a mohou v této učební době přímo pokračovat. Toto nařízení se však nevztahuje na ustanovování ve veřejných službách. Ke konci má nařízení ještě zvláštní klausuli, která dovoluje, aby z těchto mírných ustanovení byly povolovány další úlevy. O tyto úlevy je však nutno žádati do dvou let ode dne 10. května, kdy toto nařízení bylo vyhlášeno. Toto nařízení jistě přispěje značnou měrou k aklimatisaci volyňských krajanů na Zatecku. Obsahuje tedy závazné direktivy zejména pro okresní národní výbor, živnostenský referát a také i pro školní inspektorát v Zatci.

Václav Kůrka.

Smíšená manželství?

Otázka smíšených manželství jest otevřená rána, o které bude mnoho psáno a diskutováno. Proto vítám článek br. Cilce, který nesmlouvavě v poslední Věrné estráži tuto otázku ventiluje, a nemohu jinak, než vyslovit s jeho názory plný souhlas.

Jest mnoho těch, kteří jsou toho názoru, že tato otázka jest téměř vyřešena, a nic nového pod sluncem. Mají pravdu?

Kdo jsou tito lidé, kteří uzavírají

stránku za tak vážnou otázkou a nechtějí viděti, že polovičním řešením hřeje me hady na své hrudi, jak správně vystihl br. Cilc?

V prvé řadě jsou to schopní lidé, kteří si otevřeli z této otázky novou živnost a psaním nejrůznějších žádostí, vymáháním nejrůznějších úlev pro osoby německé národnosti, jednoho z členů rodiny, mají zabezpečen na dohlednou dobu určitý příjem.

Zdarma a z lásky nikdo totiž pro svého bližního nepracuje, to jest již dáno povahou, a tito nežádají za převážnou ochotu, se kterou jim mnozí naši lidé vycházejí vstříc, bezplatných služeb.

O jedné veřejné schůzi v Zatci jsem si dovolil přednésti připomínky, jak se dívám na situaci a věc smíšených manželství. Pan poslanec B. nás ujišťoval, že věc celá musí býti posuzována ze stanoviska lidského, s čímž plně souhlasím! Nesmí prý trpěti manželky Češky a nevinné děti. Vím, staly se i v této věci přehmaty a Češky s dětmi byly zařazovány do transportů. Věřím, že ani br. Cilc nemá úmysl ublížiti českým māmám nebo dětem.

Víte co se stalo, když jsem se dotkl otázky národních správ? Právil jsem, že bylo psáno o tom, že smíšená manželství nemohou nabývatí národních správ, že však máme na Zatecku i v samém Zatci dost příkladů, že smíšená manželství správy mají. Vyzvedl jsem skutečnost, že některým manželkám se navrátili němečtí manželé sloužící v německé armádě i v poslední době, po provedených odsunech, nějak rychle za podezřelých okolností. A druhý den dostal jsem vzkaz od jedné paní správkyně, také t. č. smíšené manželky, co prý mně udělali tito lidé neškodní, proč prý stále proti těmto útočím a podobně. Vidíte, tito lidé mají i na schůzích své Jidáše, donašeče, jinak nelze takové donašeče nazvat, kteří dávají pozor, co se kolem děje.

A jaký jest můj uzávěr? Nepovolit — jiné odpovědi není. Škoda, že povolání činitelů nechtějí vědět o novém nebezpečí, které kolem nás roste. Ze Šavlu nebudou Pavlové! Němec zůstává Němcem.

Musíme si jasně uvědomit, že odsunutí Němci budou v budoucnosti přecházeti hranice ve větším počtu, jak dnes se děje. Vždyť mnohý zde zanechal zakopány neb i u přátel ukryty cenné věci ne-nalé hodnoty a dostati je v klidnější době za hranice stojí přece za pokus.

Koho budou tyto živly vyhledávat? Nás, kteří jsme přišli v poslední době, zajisté ne. Zase svoje pokrevní přátele, ke kterým půjdou a budou jako takovi otevřeně přijati. Vždyť je to nepsaný zákon lidské pomoci! Tito lidé to budou, kteří budou šířiti jen neklid v pohraničí.

Kolik je rodin těch, kde smíšená manželství používají doma dorozumívací jazyk německý, to poznáte nejlépe na dětech, jak těžko lámou český jazyk.

Nestrkáme hlavu do písku, jsme si vědomi, že v pohraničí bylo obvyklým zjevem, že se národnosti promíchaly sňatky, že jen tak došlo k smíšeným manželstvím.

Víme také, že není myslitelným, by manžel, který se dostal do republiky suchou cestou, byl někým v zaměstnání kryt, manželka při tom vedla národní správu, a až mu záda otrnou a na věc se zapomene, vyleze Fric z úkrytu a bude zase majitelem! No, to by šlo, a nebylo by to špatné, že ano?

Když nemůže již manželka Češka býti bez svého Němčika, ano prosím, dejte mu možnost, máme pro mnoho lidí práci v zásobě, ale dejte jej do dolů, hutí, ať ukáže, že jest hoden pohostinství, kterého požívá. Nebo nemají tito lidé na podobnou práci nárok? Nebyl německý národ národem pánů dost dlouho? Jak dlouho jsme na tyto nadli dířeli?

Ptal se snad někdo po schopnostech našich rodičů, ba dětí, při nuceném nasazení na práci do říše? Ptal se někdo našich mučených bratří či sester v koncentračních táborech, mohou-li neb stačí-li jejich síly na novodobou robotu? Neбудme snílky! Mnohý dodává, za několik let budou i z těchto smíšených manželů Češi, ti s námi

srostou, že je nikdo nepozná. To dělali právě Němci, naháněli české děti do německých škol. Český národ je národem kulturním, my nepotřebujeme obnovovat českou krev krví německou! My nehodnotíme člověka čistě rasy. Budme skromní, nám necht' stačí naše česká a slovanská krev!

Nevěřme nikomu, kdo jednou zradil, zradí zase, opovrhujeme takovými lidmi. A komu tato dobře míněná slova nestačí, dočká se, zůstane-li při starém! Bratře Cilci, věř, že s tebou mnoho našich souhlasí a budou-li všichni stejného názoru s tebou, bude na tom republika dožít! Pak nebude druhého Mnichova a rádi budeme umírat u vědomí, že naše děti nebudou jednou nakvap opouštět pádu otců. -ner

Rostislav Hlaváček:

Nový Henlein na obzoru?

Wenzel Jaksch — bývalý poslanec sudetoněmecké sociální demokracie v CSR — přijel z Anglie do Německa. Byl to snad jediný předák sudetských Němců, který správně předvídal, že nacistická politika německé menšiny v CSR, i když sklízí počáteční úspěchy, se jednou musí zhroutit. Skutečně, nemýlil se. Sudetské Němce postihla ruka spravedlnosti a vyměřila jim zasloužený trest: odsun. To ovšem W. Jaksch jako Němec nemohl předvídati, a proto, když naše vláda ještě v Londýně projednávala tento spravedlivý dějinný akt z hlediska mezinárodního, snažil se W. Jaksch tomu předejít. Jak je známo, jeho snahy zakončily neúspěchem, protože právo dalo průchod pravdě.

W. Jaksch přijel do Německa, aby organizoval sudetské Němce. Nepochybně jeho snahy v tomto směru budou korunovány úspěchem, protože sudetští Němci potřebují se organizovati ze dvou důvodů: 1. jejich soukmenovci je nepřijali nikterak přátelsky a musí proto bojovat o různá práva a úlevy; 2. sudetští Němci pokládají odsun z CSR za přechodný a chtějí zpět, a proto čekají na někoho, kdo by je vedl. (Dovedete si vůbec představit Němce bez vůdce?) ~. Jaksch — jako odpůrce hitlerismu — by se jim k tomu zajiště velice dobře hodil (zvláště jeho demokratická záda).

Uvážíme-li, že W. Jaksch se usadil v Mnichově a že právě v Mnichově a jeho okolí se objevily letáky, ve kterých vystěhovani Němci z CSR a Polska hrozí těmto válkou, musíme přijít k závěru, že W. Jaksch není špatný psycholog, zná dobře německý lid a ví, co tento chce: válku a „raum“. Němci jsou stále stejní, a kdo by si myslel, že je zkazil Hitler, byl by na velkém omylu. Němci, sledujeme-li světové dějiny, byli vždy taci: rádi sáhli po cizím, libovali si ve válkách a rádi zotročovali jiné národy, což samo o sobě svědčí, že byli kruté barbarští a nelidské. Dělali snad Hitlerovi pacholci něco jiného?

Ne, dělali to jen novými metodami, důkladněji a častěji! Německý národní rys se nezměnil příchodem nacismu — ten jen uzrál. Nacismus — to bylo jen vyvrcholení německé expanse a brutality!

Je velice pochybné, že by Wenzel Jaksch měl na sudetské Němce takový vliv, aby z nich vymýtil vyšší stupeň germanismu: nacismus. Naopak — přijme jejich linii, neboť politikové a vůdci lidu vůbec nedělají, co by se jim zlíbilo, ale vykonávají vůli lidu a ztělesňují její. A že Němci jsou dalecí demokratických zásad, o tom svědčí poslední vtíp rozšířený po celém Německu: „Hitlerova tisíciletá říše bude přece trvati tisíc let, jak předpovídal — 12 let nacismu a devět set osmdesát osm odnacisování.“

Tak smýšlí Němci dnes!

W. Jaksch — neučiní-li spojení konec jeho podvatné činnosti — stane se druhým Henleinem. Snad se mu i podaří zorganizovati Němce odsunuté z Polska. Otázkou ovšem je, jakou váhu budou mít jeho slova na mezinárodním toru. Začátkem této války svět dal za pravdu třem milionům Němců před třinácti miliony Čechoslováků a draze, velice draze doplatil na tento svůj omyl. Ač je jisté, že marné budou snahy W. Jaksche, přece po dobu své činnosti bude kalit mezinárodní poměry, což nás zavazuje k tomu, abychom nikdy nezapomínali na ty, kdož položili své životy za naši lepší budoucnost a byli připraveni vždy posvětit jejich památku činy, ve kterých oni nám jsou příkladem.

Oslavy návratu do vlasti

Volyňští krajané z obce Buršovky spolu s místní organizací čs. strany lidové uspořádali dne 25. V. 1947 v Liběšovicích Oslavy návratu do vlasti, spojenou s posvěcením památníku padlým z této obce. Již od 8. hod. počali

se sjížděti vzácní hosté z Podbořanska a Zatecka, kterých přijelo na 1.500. Oslavy byly zahájeny bohoslužbami, jímž předcházela malebná průvod volyňské mládeže s vlajkami a prapory. Bohoslužby na zaplněné návsi u polního oltáře podle katolického ritu sloužil volyňský misionář P. Josef Stríž ze Staré Bělé u Moravské Ostravy za asistence P. A. Peterky. Zpívána byla píseň „Ejhle oltář“ za doprovodu dechové hudby a vložky zpíval pravoslavný pěvecký sbor hulečských. V kázání vyzdvihl otec Stríž volyňského ducha snášenlivosti v otázkách víry a jejich velkou a hlubokou zbožnost. Po katolických bohoslužbách konala se pak u téhož oltáře pravoslavná „Panychida“ za padlé, sloužená otcem Ing. Červínem, obětavým misionářem pravoslavných na Volyni a hulečským farářem otcem Zajícem. Pobožnost byla ukončena prolovem otce Červína, který navázal na projev otce Stríže. Dojemné zpěvy hulečských hluboce procitěné dojmaly srdce přítomných a viděli jsme na očích četných účastníků slzy.

Po bohoslužbách konal se na návsi velký projev, na němž po zahájení br. Maškem a Lapeškou byl hlavním řečníkem vrchní rada min. informací Dr. František Karas, osvědčený přítel Volyňských, který poukázal na oběti, které Volyň přinášela v první a druhé světové válce. Jediným způsobem dotkl se všech problémů, které Volyňské tíží a zahalují jejich výhled do budoucna. Jeho projev byl bouřlivě přijat. Dále promluvil jednatel Svazu Čechů z Volyně Jaroslav Chudoba, který jako jeden z nejmladších a osvědčených pracovníků zhodnotil klady reemigrace Volyňských. Po jeho projevu promluvil předseda Kruhu přátel Volyňských J. Dušek, který zvláště vzpoměl těžkostí, jež se Volyňským stávají v cestu při usídlování.

Odpoledne pak konal se manifestační průvod obcí, v němž neseny byly četné prapory, které se vrátily do vlasti z různých míst Volyně z osad katolických i pravoslavných. První zahajovaly státní vlajky, za nimi jela početná volyňská jízda, školní mládež. Volyňské vdovy tvořily v průvodu vlastní skupinu, která nesla malebný prapor s obrazem Bohorodice. Za nimi pak šlo několik set volyňské mládeže, která v čele nesla své prapory z Volyně. Pak byly četné řady žen a mužů. Po průvodu byl odhalen projevch místních činovníků, Dr. Františka Karase, Ing. Červína a otec Stríže památník padlým občanům z Buršovky, kterých jest z této malé obce 15.

Odpoledne pak bylo vyplněno volyňským rodákem mistrem Libovickým, tanečním mistrem světového jména, který si získal srdce všech svým opravdovým uměním. Dále účinkoval Studentský domov volyňský ze Zatecka a bulharští studenti. Po programu pak byla družná zábava. Slavnost tato stala se velkou morální vzpruhou stovek volyňských účastníků a jejich přátel.

Dk.

Volyňští na svá místa!

ČESKÝ HLINSK DOMA

Chci jako starosta Sboru dobrovolných hasičů v Zatci napsat několik slov na adresu volyňských bratří i sester.

Prošel jsem výstavou Věrné strážce, viděl jsem obrázky z hasičského života na Volyni, byl překrásný prapor bratrského sboru hulečského. S nevšední pozorností jsem shlédl i obrázek, kdy pilné ruce sestry pracovali na tomto praporu. Viděl jsem obrázky hasičských skladišť na Volyni, ač tyto mi nejsou ničím novým.

Novým mně byli v roce 1915, kdy jsme s bývalou rakouskou armádou stáli na Volyni kolem Lucku. Tenkrát jsme nevěřili svým očím, zda je to pravda — český nápis v Rusku? A byla to přece holá skutečnost.

Přijeli jste bratři i sestry mezi nás, slyšeli jste stohy krásných řečí a slibů. Víme, že máte velké starosti existenční. Přesto musí každému z vás, kteří jste pracovali v hasičských řadách, zbýti natolik času, by jste našli cestu k nám — mezi nás. Čekáme na vás a přijme vás stejně srdečně s otevřenou náručí, i když se nebudete moci ihned zúčastnit jako činní členové práce ve sboru.

Dnes máte velkou možnost přijít k nám a společnou rukou s námi pokračovat v započaté práci. Nám se

nejedná o získání určitého počtu bratří neb sester, kteří vyplní přihlášku, snad zaplatí roční příspěvek a dále je po celý čas nevidíme.

I my jsme na Zatecku noví, ten rok práce, snad dva, jsou příliš krátká doba k hodnocení vykonané práce.

Dobře míněná slova nebudete vykládána ve zlém. Vy se musíte stejně zapojit do celkového dění, vy musíte získat svoje posice ve veřejném životě, a tu nejlépe se začíná v nadstranických složkách celonárodního významu, jaké jsou hasičstvo, Sokol a podobně.

Vím, že Volyňští ve své vrozené skromnosti jsou povětšinou ostýchaví, že se nechtějí nikam drát dopředu; bratři, zde není vyhnutí.

Bratři hasiči, do Sboru dobrovolných hasičů v Zatci vstupujte v hojném počtu, ukažte, že chápete příkaz doby, pomoci bližnímu.

Sestry, vaše místo je v samaritánském sboru hasičském.

Přihlásiti se může každý ze zájemců přímo ve zbrojnici denně. Slyšeli jste mnoho slov, jak vás mají někteří lidé rádi. My nechceme užívatí z dvojitostních poklon, jsme muži prošli tvrdou školou života.

Přijďte mezi nás a v našem bratrském prostředí vám dokážem, že každý dobrý člověk jest mezi námi srdečně vítán a také vážen. -ner.

Naši v závodech

Jsou spokojeni a zvou za sebou další krajany

O těžkostech při osídlování našich krajanů z Volyně se napsalo již hodně v různých novinách, ač dlužno přiznat, že všechno to psaní nepřineslo pronikavé změny do situace, která je i nadále neutěšená.

Některí naši bratři z Volyně, vědomí si těchto těžkostí, volí jiná povolání, než ta, v nichž pracovali doma: odcházejí na práce do továren, závodů, lesů a pod.

Laskavostí ředitelství kaolínových závodů v Podbořanech dostalo se mi možnost navštívit naše krajany, zaměstnané v Kaolince v Nepomyšli. Pracuje jich tam několik a ještě značné množství zaměstnanců může být do zaměstnání přijato.

Setkal jsem se tam s paní Budínskou a p. Kalivodou z Kupičova. Oba mne ujistili, že jsou se svou prací na největší spokojení. Již se značně zapracovali a p. Kalivoda docela prodělává již několikero práci, aby se seznámil s celým postupem výroby. Pracují osm hodin denně a tak jim zůstává ještě dostatek času pro práci ve své domácnosti. Plat je od úkolu a jsou s ním také celkem spokojeni a jak mne ujistili, nyní, po zapracování, budou mít větší výkon a tím

také větší plat. Jsou pojištěni v hornickém pojištění, mají zvětšený přiděl potravin a kuřiva. Osídlení jsou v Nepomyšli, kde dostal každý domek z kousek půdy. Kdo má zájem, může si ještě kus půdy vynajmout od MNV. Pan Kalivoda má 2,5 ha. Manželka pracuje v domácnosti a tak jim společně stačí čas k tomu, aby si své políčko v klidu obdělali. Paní Budínská má pouze starost o své děcko, které při odchodu do práce nechává u známých a obává se, že je tím obtěžuje. V obci se však připravuje školka a tak bude o děti částečně postaráno. „Vyřídte Volyňským pozdrav a ať za námi přijdou pracovat. Bude nás tu víc a bude nám veseleji. Práce se mi celkem líbí. Nikdo nás nehoní a nikdo na nás nekřičí, takže se mi tu líbí,“ dodala na rozchodnou.

Nemám v úmyslu někoho namlouvat a také nedělám závodům žádnou reklamu, ale jedno radím upřímně: Kdo by se spokojil rodinným domkem s kouskem políčka a klidným zaměstnáním v závodě, nechtě osobně navštívit paní Budínskou v Nepomyšli a pana Kalivodu. Oni jej přesvědčí, že jsou spokojeni a že nechybí, kdo se nechá s nimi zaměstnat v závodě, kde si cení svých zaměstnanců a pečují o jejich klidnou práci a spokojený život. J. Fořtík.

Jednou z nejstarších českých obcí na Volyni jest České Hlinsko. Též v ohledu vyspělosti tato obec řadila se mezi první obce na Volyni. Již v letech sedmdesátých minulého století Hlinští měli svou knihovnu, české bohoslužby. V r. 1872 byl vystavěn první český Smolíkův pivovar na Volyni. Na návrší uprostřed obce vznášel se krásný pravoslavný chrám, přičiněním hlinských Čechů vystavěný.

Kulturní život poklesl v době první světové války, kdy mnoho Hlinských vstoupilo v řady čs. legií. Mnoho jich zůstalo na širých pláních pro vlast.

Po první světové válce Hlinsko zkvětlá zase, v ohledu kulturním i hospodářským. Množství krásných chmelnic, lány zlaté pšenice, zeleň rozsáhlých ovocných sadů byly chloubou hlinských hospodářů.

Zdárně působila Česká matice školská v Hlinsku. Též z obecné knihovny kolovalo české slovo Javořícké, Pittnerové, Jiráskovo, Raisovo a jiných českých spisovatelů mezi mladými i starými. Česká kniha byla ceněna a vážena.

Obzvláště s láskou byly čteny dějiny národa i vlasti naší, na kterou vždy Hlinští rádi vzpomínali.

Vzkvétala i tělocvičná jednota „Sokol“, nejpočetnější v zahraničí.

Častá tělocvičná vystoupení, divadelní představení, česká píseň, česká kapela p. Linharta lákaly hlinskou i okolní českou mládež do krásného Národního domu, kulturního střediska Hlinska.

Neúnavnými pracovníky a organizátory kulturního života v obci byli: učitel a náčelník Sokola p. Václav Baloun, p. Leon Tuček, p. Svoboda a jiní.

Zatáhly se mraky a válečná víchřice druhé světové války přehnal se přes Hlinsko. Vlast úpěla pod okovy katanů. Vlast volala o pomoc!

Desítky českých mužů i žen z Hlinska dobrovolně vstoupily do čs. zahraniční armády. Šli dobrovolně, odhodlaně, šli do víru nejlitějších bojů. Šli za vlast, za český národ. Mnozí spí svůj věčný sen v Karpatech a na Slovensku. Nebylo jim osudem přáno spatřiti tu zem dědů, zem, ke které jejich touhy vždy zalétaly...

A dnes? Dnes, když rodiny bojovníků vrátily se do země vytužené, potkávají na mnohých místech překážku za překážkou. Díky vlasti tobě, že přijala jsi nás v náručí svou, jen žádoucně by bylo, aby některé děti tvoje, za které Volyňští krev cedili, za které padli, změnili své idiotské náhledy vůči nim.

Dnes jsou Hlinští usazeni v okresech Sternberk, Frývaldov, Krnov a menším dílem roztroušeni po celé vlasti.

Václav Šimek,
Moravská Libina, okr. Sternberk.

Večer v poli...

Je tichý večer v poli. Vánek hladí
jak ruka matčina mé čelo. Chladí
jak mile moji rozpálenou hlavu,
jak v měkkém klíně zabořenou v travu,
když nechám vířit v ní sny mého mládí.

Večerním krajem kolem kráčí vesna.
Odkudsi tichá melodie teskná
podivné kouzlo budí náhle ve mně,
jak pozdrav dávnou vytouženou zemi
z pohádek ztraceného dětství, ze sna.

Jak vůně šeráku v mou duši vane,
jak čisté slzy nikým neslibané,
jak láska nikdy nevyznaná slovy...
a v duši mé se šíří pocit nový,
veliké štěstí, dosud nepoznané.

A tiše sním, v svém velkém štěstí tona,
uprostřed krásy jara, kterou Ona,
vlast moje pravá k nohám mojim stela.
Dnes konečně můj sen už vyplněn je,
vždyť já jsem doma, Bože, doma, doma!

V Ostromeči 15. V. 1947.

J. Záhorský.

Obrana lidu, 21. V. 1947:

Výstava Volyňských v Žatci

Výstava, kterou právě v Žatci pořádá Svaz Čechů z Volyň s Kruhem přátel volyňských Čechů a s časopisem Věrná stráž, jest vedle vlastního účelu také velmi dobrou akcí svépomocnou. Neboť vracející se krajané, třebaže mnozí si v cizině svůj jazyk i národnost zachovali i přes dvě stě let, musejí často našim lidem názorně ukazovati a dokládati, že byli vždy a jsou dobrými Čechy, ale dokonce že není nutno se jich — obávat. Výstava volyňských Čechů ukazuje, jaké noviny si v cizině vydávali, že u nich kvetla velmi zdárně i literatura, jakými kulturními prostředky se vzájemně posilovali, jaký byl jejich spolkový i náboženský život, jak pečovali o své školy Matic školskou v Lucku, jak se domáhali vyučování českému jazyku a vlastivědě na školách státních, česko-polských, polsko-českých a polsko-česko-ukrajinských.

Návštěvník výstavy také dobře pozná, co z té pusté země ukrajinské učinili volyňští Čechové za sedmdesát let po stránce hospodářské, rolnické, hospodářsko-průmyslové, ba po všech stránkách civilisace vůbec. Jejich statky se vyrovnávaly nejlepším statkům českým; jejich vesnice svou výstavností, účelností a čistotou, vzornými zahradami byly mlčelivými, ale účinnými příklady pro okolní obyvatelstvo jak polské, tak ukrajinské, což bývalo někdy rádo, někdy nerado uznáváno.

Výstava je podnik, který zasluhuje, abychom si ho dobře všimli my všichni, ba i ostatní vrátivší se krajané. Neboť doklady o činnosti a práci našich krajanů v cizině přesvědčují účinněji než jakékoliv slovo, mluvené i psané. Pořadatelé výstavy, hlavně Josef Foitík, Jiří Rébl, Jindřich Dušek a Jar. Chudoba, zasluhují uznání.

Jos. Folprecht

Obrana lidu, 21. V. 1947:

Státní smysl volyňských Čechů

Nechceme zde uváděti příčiny, pro které někteří úřední i političtí činitelé měli a posud mají obavy před kompaktním nasazováním některých vracejících se větví krajanských na určitých územích. Zatím se pevně a číselně ukazuje, že na př. volyňští krajané v takových obcích, jež jsou osídleny pouze jimi, byli už loňského roku tak svědomití při svých povinných hospodářských dodávkách, že dodali až o 23% více než byli povinni. A byli to zvláště zahranič-

ní vojáci volyňští, kteří, ač neměli loni zde ještě ani manželek, ani rodin a kteří neměli vůbec nijakých pomocníků na statcích, půdu přidělenou znamenitě vzdělali a vykonali téměř nadlidskou práci. Zvláště čistě „volyňské“ obce Syrovice, Pšov a Kolešov, jejichž obyvatelé, zahraniční Svobodovi vojáci, nejen vykonali práci nad povinnost, nýbrž i odvedli státu dodávky v míře hojnější, než bylo jejich povinností.

J. F.

Jednota ČSOL Žatec

Všichni členové se žádají, aby ihned udělali přihlášky na sjezd ČSOL v Praze a to u bratra pokladníka Svatoše ve Stalingradu. S přihláškou nutno složit ihned poplatek za sjezdovou legitimaci ve výši 50 Kčs. Za venkovské bratry mohou učinit přihlášky bratři důvěrníci, kteří ovšem příslušný poplatek vyberou od bratří sami. Přihláška musí být učiněna nejpozději do 5. června t. r., neboť dnem 6. června nutno akci uzavřít i objednat sjezdové legiti-mace. Na sjezdovou legitimaci bude poskytnuta sleva na dráze a umožněn přístup do průvodu v Praze.

Všichni bratři, kteří mají zaplacené členské příspěvky, nechtějí si vyzvednout u bratra pokladníka Svatoše ve Stalingradu své legiti-mace. I toto

mohou vykonati důvěrníci za své bratry v jejich obvodech. Kdo členské příspěvky nemá zaplacené, nechtějí tak ihned učinit.

Bratr pokladník má také již dostatečnou zásobu tiskopisů přihlášek a přednostní právo. Vyzvedněte si co nejdříve přihlášky, vyplňte a opět odevzdejte br. pokladníkovi, abyste mohli dostat co nejdříve definitivní průkaz o přednostním právu. Staré průkazy pozbyly platnosti. Bratři důvěrníci se žádají, aby si provedli soupis všech uchazečů o přednostní právo — členů i nečlenů — a vyzvedli si pro ně potřebné tiskopisy. Jedna souprava tiskopisů (pro jednoho člena) stojí 12 Kčs. — Příští členská schůze se koná dne 1. června. t. r.

Které mince budou staženy z oběhu

Vyhlaškovou ministra financí berou se z oběhu mince z doby první republiky, a to mědiniklové po 1 Kčs, niklové a stříbrné po 5 Kčs, jakož i mince stejných hodnot, vydané v době od roku 1939 do roku 1944 na Slovensku. Tyto mince přestávají být zákonným platidlem dnem 31. května 1947; od 1. června do 30. června 1947 budou je ještě vyměňovati všechny úřadovny Národní banky Československé a poštovní úřady. V krátké době dojde k vydání mědiniklových dvoukorun. Zinkové mince z let 1940 až 1945 zůstanou zatím nadále v platnosti.

Upozornění volyň. zemědělcům

Jednotný svaz českých zemědělců v Praze se svými oblastními a okresními úřadovnami jest plně k dispozici všem zemědělským osídlelcům z řad volyňských Čechů. Jednotný svaz českých zemědělců sleduje podrobně průběh osídlení volyňských Čechů a dal k němu řadu svých podnětů. Nyní po osídlení pomáhá a stále chce pomáhati při překonávání všech obtíží, které

osídlelcům vznikly. Obracejte se proto na naše okresní a oblastní úřadovny a na Jednotný svaz českých zemědělců - D IX. odbor - osidlování a pozemková reforma v Praze II., Na příkopech 6/II.

Staňte se členy Jednotného svazu českých zemědělců, odborové zemědělské organizace, která bude vždy obhajovati vaše zájmy a zájmy vašich rodin.

Broumovsko. Počátkem t. m. konali volyňští Čechové v Broumově schůzi, na níž se dovolávali očisty v pohraničí. Rozhodně nejsou pevnou oporou pohraničí smíšená manželství, z nichž mnoho příslušníků sloužilo v německé armádě, prodělávalo výcvik v Hitlerově mládeži a podobně. Souhlasíme s tím, že takovému živly nejsou pevnou oporou pohraničí a že je třeba vytvořit pásmo, osídlené věrnými syny a dcerami českého národa. — „Pochodeň“.

Zájezd do Krásného Dvora. Studentský domov volyňský uspořádá v neděli dne 1. června zájezd do Krásného Dvora a Podbořan na oslavu návratu obce Kupičova do vlasti. Sraz v 8 hod. u Věrné stráže na náměstí. Jede společně Městská hudba. Jízdné 40 Kčs.

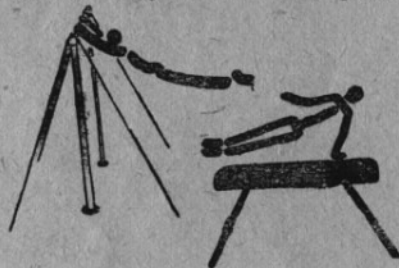

Připravte se na sokolský slet v Žatci. Dne 15. června bude se konati v Žatci župní sokolský slet. O přípravách jednal i výbor Svazu Čechů z Volyně a doporučil účast na

sletu všem svým příslušníkům, jak v leg. uniformách, tak v civilu. V průvodu budou tvořiti Volyňští zvláštní skupinu. Připravujte se již nyní.

Sletové zpravodajství

Br. Eman Löfler, přeborník ČOS a mnohonásobný mezinárodní reprezentant ČSR v nářadovém tělocviku, přijede již v sobotu do Žatce. Předvede na tělocvičné akademii se závodním družstvem Sokola - Žižkov vrcholné cviky na nářadí. K posou-

zení vyspělosti družstva postačí jen ta poznámka, že téměř všichni členové družstva končí své volné sestavy na doskočné hrazdě dvojsaltem.

Předseda ZNV, Lad. Kopřiva zúčastní se osobně župního sletu. Bude též přítomen slavnostnímu otevření v zasedací síni ONV v Žatci, kterou krásně vyzdobil akad. malíř mistr O. Brázda z Líčkova.

Již dva poslanci kladenského kraje přislíbili účast na župním sletu. Je to dr. K. Kácl z Kladna za čs. stranu nár. socialistickou a Jar. Süßmilich z Loun za KSC, který se zúčastní po oba dva dny.

Značky na sletišti z malých dlažebních kostek jsou již zapuštěny na celé ploše stadionu. Práce provedlo cvičící členstvo za vedení br. Vička.

Slevu na dráze již od 20 km zajistil pro účastníky sletu dopravní odbor v čele s br. Buškem. Tedy i lounští pojedou za snížené jízdné.

4 zvláštní vlaky přivezou cvičence a hosty z celé župy Sladkovského. Každý vlak bude se dvěma lokomotivami a dopraví 1000 osob. Ostatní účastníci přijedou autobusy.

Vlajková alej v ul. gen. Svobody, zakončená mohutnou vstupní branou, je téměř hotova. V bráně bude instalováno 6 pokladen. Při vchodu na stadion upoutá oko návštěvníka les vlajkových stožárů v krásně upravených záhonech. Je zakončen vodotryskem, umístěným v betonovém bazénu, který je lemován líbivým záhonem z kvetoucích květin. Uprostřed, lemována tryskající vodou ozářenou barevnými ponornými reflektory, bude umístěna busta dra Mir. Tyrše.

Lavice ve 3 řadách jsou již téměř dohotoveny. Výškový rozdíl mezi jednotlivými řadami umožní všem sedícím dobrý rozhled.

Šest výkonných tlapačů bude reprodukovati povely z náčelnického místku a hudbu k prostným, kterou zahraje hudba Sokola - Louny.

Sokol Žatec děkuje prac. brigádám, které pomáhají při pracích na sletišti. Jsou to DTJ-Žatec, která za vedení p. starosty DTJ Hložka již několikrát pomohla, v neděli pak pomáhala početná brigáda členů KSC z žateckých závodů a úřadů, za vedení Věry Jankovské.

Vraťte vyplněné dotazníky! napsal slet. výbor Těl. jednoty Sokol Žatec těm jednotám v župě, které dosud ne-

vraťily zaslané formuláře s udáním počtu cvičících, hostů, způsobu dopravy a žádaného počtu obědů pro cvičence. Připomínáme! Vraťte ihned vyplněné dotazníky!

Poštovní přepážka přímo na sletišti bude razítkovat podané dopisy pamětním razítkem, které právě povolilo ředitelství pošt v Ústí n. L.

Svaz brannosti hlásí účast: Chomutov: 1 důst. a 40 mužů v uniformách, Liběšice: 1 důst. a 30 mužů v uniformách, Žatec: 1 důst. a 30 mužů v uniformách. Očekávají se další návštěvy SB z celého kraje. Kromě toho spolupracuje SB-Žatec v pořadatelském odboru slet. výboru.

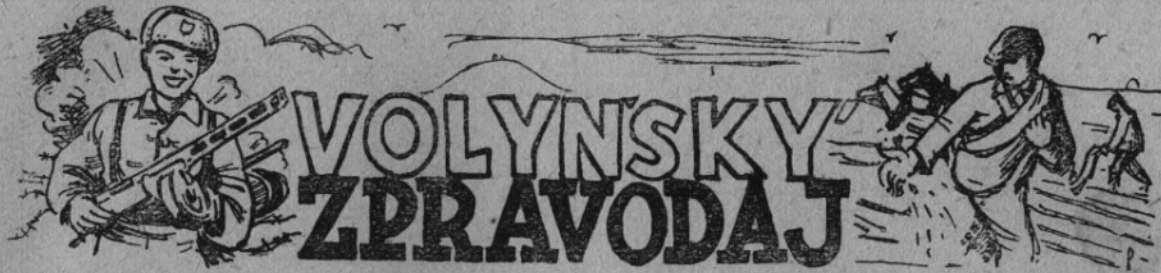
Ubytování. Dosud nebyly navraceny všechny dotazníky s uvedením počtu lůžek, které můžete poskytnouti sletovým hostům. Vraťte je a telefonujte ihned na č. 528 br. V. Vecka.

Přípravy zdárně pokračují. V sobotu, neděli i pondělí bylo na stadionu živo. Muži zatluokali kůly pro sedadla, stavěli vstupní bránu, zapouštěli značky a prováděli terénní práce. Ženy upravovaly příchod ke sletišti, slavnostní vlajkovou alej, pomáhaly při vyměřování značek atd. Všichni pracovali s nadšením a zaslouží upřímný dík za obětavou pomoc. Postrádali jsme však ještě mnoho bratří i sester, kteří bohužel nepochopili svou sokolskou povinnost a dosud na sletišti vůbec nepřišli.

VI. Chalupa sletový zpravodaj.

Zprávy svazu

Svaz Čechů z Volyně uspořádá v Žatci 13. července t. r., ve čtvrtém výročí vyvraždění a vypálení Českého Malína na Volyni, pietní oslavy spojené se slibem věrnosti republice.

Oslavy budou manifestačním dovršením naší reemigrace, spontánním vyjádřením naší lásky k národu a vlasti, projevem našeho odhodlání žít a pracovat pro její lepší budoucnost tak, jako jsme pro ni bojovali a krváceli.

Slib věrnosti republice bude složen do rukou nejvyšších vládních činitelů za všechny vol. Čechy.

Svaz Čechů z Volyně žádá, aby se všude tam, kde jsou vol. Češi osídlení, připravily co nejpočetnější delegace, které se oslav zúčastní.

Náměty a rady pro organizaci těchto oslav jsou vše vítány.

Z naší soutěže. V čís. 20 Věrné stráže byly uveřejněny poslední dva příspěvky do naší soutěže. Rozhodnutí o třech nejlepších přenecháváme našim čtenářům. Prosíme proto, aby nám každý, kdo tuto naši soutěž sledoval, navrhl k náhradě 3 nejlepší příspěvky. V návrhu uveďte název článku, čís. Věrné stráže, ve kterém byl uveřejněn, a jméno autora. Pište na adresu redakce Věrné stráže.

Pražská odbočka SCV oznamuje, že nyní se konají schůze jednou za dvě neděle. Nejbližší schůze se tudíž bude konati ve čtvrtek dne 29. května t. r. o 19. hodině v rest. U červeného orla v Praze I, Celetná ul. 19. Pražská odbočka SCV vzala si též za úkol umožnit malým krajanům shlídnouti Prahu. Zájezd bude uspořádán buď v měsíci srpnu aneb za účátkem měsíce září. Na přípravách se pracuje. Zájezd bude umožněn školním dětem ve věku od 7—14 let ne-li zdarma, tedy opravdu jen za přiměřenou částku.

Zadáme proto okresní odbočky a důvěrníky SCV, aby o věci uvažovali, měli na zřeteli naše sdělení, oznámili to všem našim krajanům a na vyzvání předložili seznamy lidí, které by se zájezdu zúčastnily. Sledujte naše oznámení a pokyny, které budou postupně oznamovány.

Volyňské ošetřovatelky hlase se! ZNV v Praze vyzývá všechny svobodné volyňské ošetřovatelky, které se chtějí znovu věnovati tomuto povolání

aneb mají o ně zájem, aby si podaly žádost na zemský nár. výbor v Praze s odvoláním na ř. I-7-6047/1 1947. Hlaste se zvláště tyto: Libuše Jonášová, nar. 1928, Zeňa Šimáčková, nar. 1924, Zina Ponušková, nar. 1925, Růž. Kratošková, nar. 1925, Vlad. Huláková, nar. 1928, Věra Vejrová, nar. 1927, M. Živnůstková, nar. 1920, E. Lukášková nar. 1922, Olga Gabrielová, nar. 1922.

Hospodářská skupina maloobchodu u hospodářské skupiny maloobchodu okresní úřadovna v Podbořanech doporučuje obnovení maloobchodu tabáku v obcích: Krásný Dvůr, Soběchleby, Líbovice, Vitřice, Vrbička, Skytaly a Kryry. Vyhrazeje si však, aby obsazení těchto prodejen bylo vyhrazeno uchazečům z řad volyňských Čechů. Zájemci necht se hlásit

v Podbořanech (p. Soutner) a důchodkového kontrolního úřadu zde.

Volyňští, osídlujte Folmavu! Všichni, kteří těžko scháníte usídlení, rozjedte se na krásné Chodsko a prohlédněte si obec Folmavu. Napřed se zastavte u pana řed. Hutta, řed. nemocnice v. v. v Domažlicích, který vám dá potřebné informace. Po jednání s nejvyššími místy podařilo se získati dohodu, že přihlásí-li se 10—20 rodin z Volyně k osídlení Folmavy, které mohou dostati přiděl 5—20 ha pro samostatné vedení hospodářství, bude pastvinářské družstvo likvidováno. Oznamujeme to všem, kteří nejsou usídlení. Kdo by se chtěl přihlásiti, může si vyzdvihnouti v administraci Věrné stráže, Žatec - náměstí, přihlášku k osídlení.

Okresní národní výbor v Žatci

nám píše . . .

Na základě tiskového zákona číslo 126/1933 Sb. z. a n. ve znění zákona č. 140/1934 Sb., § 11, žádám o uveřejnění tiskové opravy k Vašemu článku uveřejněnému dne 9. května 1947 pod názvem „Poznámky redakce k prohlášení ONV v Žatci“.

Aby bylo možno zjistiti, jak je zkruslována skutečnost a dobrý úmysl, dávám k posouzení veřejnosti zápis o schůzce, konané dne 26. IX. 1946 na ONV v Žatci, za přítomnosti zástupců min. soc. péče pp. vrch. odb. rady Dr. Ranka, Dr. Bernarda, stav. Peroutky, tajemníka SCV por. Chudoby, škpt. Perného a kpt. Kozáka a předsedy ONV škpt. Zicha.

„... Předseda navrhuje, aby krajané z Volyně byli umístěni tak, aby při zimním transportu měli dostatečné teplo a hygienické bydlení. Navrhuje, aby bylo jednáno s ústředními úřady o zřízení sběrného střediska v lázeňských budovách západočeských lázní, které jsou v zimní sezoně prázdné a kde by volyň. Češi se umístili tak, jak zasluhují.“

Poté žádají zástupci min. soc. péče, jak dále může přispět ONV na vybavení střediska. Předseda odpovídá, že budou-li trvat na umístění ve sběrných táborech po Němcích, pak veškeré zařízení jest k dispozici. Znovu

však předseda připomíná, že lůžka i slamníky jsou zavšivené a znečištěné.

Přes všechna upozornění předsedy pánové z min. soc. péče a zástupci volyň. Čechů rozhodují se zřídit středisko v Žatci. Předseda vytýká zvláště zástupcům volyňských Čechů, že tak málo se zastávají svých krajanů a jeho samotného nechávají za ně věci vyřizovat. Zástupci min. soc. péče pak prohlašují, že věc střediska budou zkoumat a rozhodnutí sdělí ONV...

Když bylo rozhodnuto o zřízení sběrného střediska, předseda ONV osobně několikrát intervenoval u ústř. úřadů, aby bylo toto vybaveno včas a tak, aby sloužilo za skutečný dočasný domov volyňských Čechů.

Pokud se týká druhého odstavce článku, je tento opět zkruslován. Předseda ONV prohlásil, že podle zprávy FNO má dojiti k superrevisím na cca 50 živnostech. Dojde-li k nim, o což doporučil SCV usilovat, pak lze očekávat, že se většina z nich uvolní. Ty pak přirozeně na základě již vyhlášeného zákona 136/46 Sb., později 255/47 Sb., lze přidělit jen přednostním uchazečům. Není vinou ani předsedy, ani ONV, že výsledek revisí nebyl uspokojivý pro volyň. Čechy.

Předseda ONV škpt. Zicha.

(Dokončení.)

Zpráva jednatele SČV na valné schůzi 11. 5. 47

Byla ustavena rolnická komise, která měla za úkol spolupracovat ve shromažďovacím středisku v Žatci a po případě i v jiných s osidlovacími orgány min. zemědělství, soc. péče, osidl. úřadu a úřadu ochrany práce. Bylo rozhodnuto s kompetentními činiteli, že bude prováděna klasifikace uchazečů o umístění z řad vol. reemigrantů — a to v zájmu pokud možno spravedlivého osídlení. Bylo žádáno, aby min. zem. provedlo se své strany klasifikaci rezervovaných zem. usedlostí.

Jedním z těžkých problémů bylo prosazení požadavku o umístění našich živnostníků z řad přednostních uchazečů. Živnost. referent věnoval se této otázce s pochopením a houževnatostí jemu vlastní. Bezpočetné intervence u osidlovacího úřadu, ZNV, MNV a jinde dlouho nedávaly kladných výsledků. Dnes i tento problém je, až na ojedinělé případy, v celku vyřešen.

Svaz Čechů z Volyně žádal ještě dlouho před tím, než o tom bylo jednáno na úředních místech, aby vol. Čechům byly přiděleny zem. usedlosti a živnostenské podniky — bezplatně. Byli jsme pozváni do Prahy a bylo nám sděleno, že žádosti nelze v plném rozsahu vyhovět, ale že bude na vol. Čechy i v tomto směru vzat zvláštní zřetel. Zitra, t. j. 12. května t. r. dostaví se naši zástupci k dalšímu jednání o úlevách při placení za přidělený majetek. Jsme přesvědčeni, že i toto jednání bude úspěšné!

Nový rok 1947 sliboval hned v počátcích úspěšnou další činnost. Byly v plném proudu přípravy k uvitání prvního transportu reemigrantů z Volyně. V rámci těchto příprav byl také uspořádán první ples vol. Čechů v Žatci, který přinesl úspěch finanční i úspěch morální a propagační. Byly vyvráceny tendence a lživé pomluvy o tom, že se nedovedeme slušně a společensky bavit a pod. O úspěchu podniky se zasloužil nemalou měrou dámský odbor s předsedkyní pí Svárovskou. Budiž zde také konstatováno, že bylo využito spolupráce Kruhu přátel vol. Čechů a zvláště jeho předsedy br. Duška, který i jinak svým upřímným poměrem k vol. Čechům a opravdovou snahou pomoci zasluhuje srdečný dík. Nezapomínáme ani našeho slavného krajana umělce svět. jména Vlad. Libovického a přáli bychom si jen, aby jeho spolupráce se Svazem se ještě více utužila.

6.—8. února 1947. Historický okamžik vol. Čechů. Slavnostní uvitání prvního transportu v Košicích a v Žatci. Členové vlády, oficiální hosté, rozhlas, film, tisk — všude byli na požadu vol. Čechů. Byly to velké a opravdu velmi radostné výsledky dlouhé a ne vždy vděčné práce. Práce, kterou vidí jen ten, kdo ji dělá, ale kterou kritizuje každý, — i ten, kdo ji nerozumí — když už je hotová.

K přivítání prvního transportu byla vyslána také 4členná delegace SČV

do Košic. Bylo připraveno mnoho set výtisků propagačních hesel, bylo vydáno slavnostní číslo Verné stráže ve 20.000 ex., kde byly mimo jiné některé nejdůležitější směrnice a pokyny.

Následovaly další a další transporty. Byla zřizována nová střediska. V každém byl určen zástupce SČV pro součinnost při osidlování, který také jako expert Svazu provádí klasifikaci a hájí zájmy reemigrantů.

Jak jsme předvíдали, nebylo dostatek rezervovaných usedlostí. Proto na poradě v min. zemědělství jsme navrhli, aby do všech okresů, které přicházejí v úvahu pro další osídlení vol. Čechy byli vysláni styč. důstojníci z řad akt. sloužících vol. Čechů, kteří by měli za úkol zjišťování možností tohoto dalšího osidlování. Návrh byl akceptován a je proveden.

Bylo a je na styč. důstojníků, aby našli tyto možnosti.

Přicházíme k přítomnosti a k úkolům, které Svaz koná nyní. Tyto se nedají zatím zhodnotit a mohou být pouze konstatovány. Nejdůležitější jsou tyto:

1. Provádí se krátkou cestou získání zaopatřovacích platů pro vdovy, sirotky, pozůstalé po padlých.

2. Vyplácí se okamžité jednorázové podpory v nutných případech na odvodněnou žádost, a to jak z Malinského fondu, tak z fondu získaného u ZNV ve výši 200.000 Kčs.

3. Opatřují se doklady nejružnějšího druhu, píše se žádosti, doporučení a potvrzení.

4. Vyřizují se denně desítky spisů.

5. Sledují se bedlivě záležitosti jak jednotlivců tak hlavně celku. Jen pro příklad budiž uvedeno, že byla podána žádost o prodloužení lhůty podání přihlášek o výplatu vyživovacích příspěvků, na které mají nárok i vdovy po padlých. Ministerstvo nár. obrany odpovědělo, že lhůta sice prodloužována nebude, ale v odvodněných případech budou projednávány i žádosti došlé později. Od min. vnitřní dosud nepřišla odpověď.

Pro přehled uvedu několik čísel: Svaz má k dnešnímu dni 2.146 činných členů. Je to vzhledem k celkovému počtu číslo malé a svědčí o tom, že všichni ještě nepochopili jeho význam.

Bylo svoláno celkem 16 schůzí, z toho 1 informační, 1 schůze příprav. výboru, 1 organizační, 1 valná, 1 mimořádná, 8 schůzí výboru a 3 schůze předsednictva.

Bylo vyřízeno 1.326 spisů. Agenda Svazu den ode dne vzrůstá. Vyvstávají nové a nové úkoly větší i menší. Bude nevyhnutelně nutné, mají-li být úspěšně zvládnuty, rozšířit výkonný výbor a hlavně předsednictvo, zřídit síť zplnomocněných důvěrníků v okresech a ústřední sekretariát vybavit dostatečným počtem kvalifikovaných prac. sil.

A ještě závěrem několik slov. Svaz Čechů z Volyně vykonal za

jeden rok své činnosti dílo hodné uznání. Bude proto na místě, když těm, kteří se o tento úspěch zasloužili, bude vyjádřen veřejný dík.

Naši zvláštní vděčnosti zasluhují především ti, kteří se našim zájmům věnovali cele, bez výhrad. Jsou to především: škpt. Perný, škpt. Mesner, škpt. Kozák, ppor. Hovorka. Dále jsou ti, kteří víc než jim mnohdy okolností dovolovaly věnovali se práci na společném díle: br. Kazda, br. Fojtík, br. Louda, kpt. Knop, por. Zomer, br. Rébl.

Nezapomínáme na ty, kteří bez ohledu na osobní prospěch hájili naše zájmy v Praze: ppor. Lešner, ppor. Vlasák, npor. Sýkora. Děkujeme všem srdečně. Děkujeme dále všem našim styč. důst. u OKMZ, všem expertům a zástupcům Svazu ve střediscích, našim zástupcům v Bielu a Košicích, všem důvěrníkům v okresech a všem, kteří se zasloužili o úspěch, z kterého se radujeme.

Náš úspěch by však byl problematický a reemigrace by i nadále zůstala neuskutečnitelným snem, kdyby nebylo porozumění pro naše zájmy a podpory našich požadavků z míst nejvyšších.

Největší dík a vděčnost patří proto našemu drahému prezidentovi Dru E. Benešovi, celé vládě republiky československé, vládě Sov. svazu a především milovanému ministru nár. obr. arm. gen. Ludvíku Svobodovi.

Navrhují proto, aby valná schůze pověřila výkonný výbor, aby byla poslána delegace k prezidentovi republiky Dr. E. Benešovi, velvyslanci SSSR V. A. Zorinovi, předsedovi vlády Kl. Gottwaldovi, k min. NO arm. gen. L. Svobodovi a tlumočila jim náš dík a vděčnost.

Jaroslav Chudoba.

Zpráva o činnosti Kruhu přátel volyňských Čechů v Žatci

Dříve, než byl založen Svaz Čechů z Volyně, byl zorganizován Kruh přátel volyňských Čechů, který z počátku jmenoval prozatímní volyňský akční výbor. Jeho ustavující schůze konala se 15. května 1945 v Libuši u Prahy těsně po příchodu volyňských hrdinů do vlasti. Schůzi bylo přítomno 12 účastníků, Volyňské zastupoval br. red. Fojtík, Mojdl, Zidlický a Hlaváček. Hned týden nato byla uspořádána Malinská tryzna, první v CSR, na které brala účast hudba III. brigády čs. vojska v SSSR a hlavním řečníkem byl universitní profesor Dr. Beran, nynější arcibiskup pražský, který se právě vrátil z koncentračního tábora. Bylo to snad nejradostnější uvitání, jakého se Volyňským dostalo. Na výzvu radiem shromáždilo se na 2.000 účastníků. Tímto projevem a dalším koncertem volyňské hudby byl dán základ k fondu, který byl nazván Malinským, k uctění památky Českého Malína, na něž se ihned sešlo přes 30.000 Kčs.

Ihned bylo počato s propagační činností. O Volyňských psáno bylo do českého tisku a pořádány na četných

místech přednášky. Určením Zatecka jako střediska volyňských Čechů mělo za následek přestěhování se Kruhu přátel do Zateck, kde pracováno bylo dále a intenzivně. V Zateci 13. července 1945 byla uspořádána pietní slavnost k uctění Českého Malína, jednak církevní a pak projev v Měst. divadle. Založením Zateckých novin zřízena byla zvláštní volyňská hlídka. Tlak na Volyňské a nepřítelství vyvrcholilo. Zatecké noviny pro přátelský postoj k Volyňským zakázány na nátlak p. taj. Smejce a pak povoleny, ale o Volyňských nesmělo se psát. Celkem do tisku bylo dáno 112 zprávek různého druhu. Pro přicházející rodiny a jednotlivce, kteří byli zavlčeni do reichu, zřízena poradna, kterou prošlo 217 duší, jimž poskytnuta pomoc materiální i různé pokyny, rady a napsány žádosti. Rozhlasem byli hledáni příbuzní a tak spojovány rodiny. V Libuši vedl tuto činnost bratr Hlaváček a v Zateci bratr Mošovský. Pokračováno tak v činnosti, která byla s br. Hlaváčkem a mnou konána za doby okupace, kdy jsme se snažili spojením Volyňských v Německu, jich podporou materiální a duchovní udržeti ducha odolnosti. Také se nám podařilo, že Češi z Polska byli zbaveni označení Ost neb Pole a vyňati z hlídaných lágrů.

Činnost spolková. Kruh přátel byl volným sdružením, jež v Zateci krátký čas pracoval jako odbor ČSL, ale bylo zjištěno, že není možno věc volyňskou spojovati s jednou stranou, a proto ihned po založení Svazu jednáno, aby Kruh přátel stal se jeho odborem. Došlo k prozatímní dohodě, Kruh přijat byl jako odbor Svazu. Definitivní pak jeho zapojení musí však provést valná hromada a v tom směru doplněny musí být i stanoviska Svazu. Krokem tímto získal Svaz možnost zapojiti do okruhu své činnosti přátele a pracovníky nepocházející z Volyně. Vedle činnosti propagační a tiskové navštěvovány byly obce osídlené Volyňskými, kterým bylo pomáháno zapojiti se do veřejného dění a zdejších poměrů od Volyně odlišných. Větších shromáždění Volyňských bylo pořádáno v okresních městech 7, z nichž nejzdařilejší byly v Podbořanech, Zateci a Liběšovicích, kde vedle přátel hovořili i Volyňští, zejména Fojtík, Rébl, Zidlický a j., a také pravoslavný misionář Dr. Červín na slavnosti v Liběšovicích.

Pomoc hmotná pro repatrianty. Krajané z Německa, kteří se vraceli ke svým, přicházeli do našich kanceláří, a tu byla první příležitost prakticky projevit svoji lásku k Volyňským. Těmto jednak pomozeno prádlem, obleky a vším potřebným co bylo po ruce. Později pak z mírové akce švýcarské, se kterou se mi podařilo navázat spojení, získali jsme 150 souprav teplého prádla, 300 párů ponožek, 200 kapesníků, 1.000 kusů mýdla, 80 kalhot, 3.200 mléčných konserv, 400 kg polevkových hrachových konserv. V pohostovací akci jsme rozdělili více jak 3.000 porcí jídel, 1.000 balíčků s pečivem a bonbony, z akce amerických

krajanů více jak 5.000 cigaret. Je to jen pomoc poměrně malá, ale v nutných případech přece jen vydatná. V posledním čísle V. S. měli jsme příležitost dočísti se o několika málo případech. Cena těchto věcných darů dá se odhadnouti na 40.000 Kčs.

Pomocná akce studentská. Hned z počátku byla věnována Kruhem péče mládeži a studentům. Založen byl odbor mládeže, který se schází v našich místnostech, a pro něž byla také pořádána vánoční nadílka, již předcházela pravoslavná pobožnost a proslov pravoslavného duchovního otce Kraťuka. Studenti podporováni byli pravidelně částkou 250 až 500 Kčs měs. Celkem si tato akce vyžádala částky přes 30.000 Kčs. Vyvrcholením a cílem je nám zřízení studentského domova pro Volyňské, kde by bylo studentům poskytnuto dobré prostředí ve starém volyňském duchu. Hned na počátku naší činnosti zajištěn byl pro tento účel dům, který však městem byl přidělen měst. zaměstnanci Luxovi s odůvodněním, že podle usnešení rady nesmí se rušiti bytové jednotky. Před tím bylo na schůzi usneseno, že nebude dříve k přidělení přikročeno, dokud nebude náhrady. Tohoto však nebylo dbáno. Zde je jen malý obrázek, jak ve skutečnosti někdy vypadá láska k Volyňským v praxi. Domov je přesto uskutečněn prozatím jen v malých rozměrech. Má 7 chovanců, svoji samosprávu, svého profesora, který přiučuje češtině. Více nemůže být přijato pro nedostatek místa. Velkou lásku k tomuto dílu projevují krajané volyňští v zámoří.

Malínský fond Kruhu přátel. Účel je vám všem znám. Z malého hořčičného zrnka vyrostlo dílo hodné upřímného obdivu.

Dne 1. dubna 1947 jeví se takto: Vázaný vklad v Ústředí ČSL

N. banky	103.000 Kčs
Účet u Okres. zál. hosp.	29.380 „
Družstevní zál.	5.056 „
Zatecká spoř.	11.437 „
Brož. Č. M. Z. spoř.	25.250 „
U V. Str. k. 350	38.000 „
Celkem	212.467 Kčs

Vázaný vklad bude v nejbližších dnech uvolněn podle jednání br. jedn. Chudoby. Jest to tedy částka takřka čtvrtmilionová.

Vyplácení podpor z tohoto fondu provádí se jedině se souhlasem Svazu. Prostředky na tento fond scházejí se pomalu, a to ze slav. příležitostí Volyňských a jejich přátel. Brožura mnou vydaná „Český Malín a volyňští krajané“ získala přes 20.000 Kčs. Gratulační akce k velikonočním vynesla přes 32.000 Kčs. Otenářská obec V. S. je také opravdu laskavá k tomuto dílu. Podle posledního kvitování V. S. vyplaceno bylo na rychlých výpomocích 31.100 Kčs. Z těchto rezerv bychom rádi vybudovali charitativní podnik, který by trvale sloužil krajanům volyňským.

Naše spojení s krajanými v zámoří. Lid volyňský je lidem podivným a jeho láska k vlasti a národu ještě podivnější. Z jednoho dopisu, který obdržel bratr Chudoba, navázali jsme

spojení se zámořím, kde v české větvi jsou Volyňští velmi činnou složkou. V Kanadě se zakládá Kruh přátel Volyňských a pro V. S. získali jsme více jak 200 odběratel v Americe, v USA, Kanadě, Argentině, Anglii, Africe, Polsku atd. Máme čilé spojení a toto udržujeme jednak prostřed. amerického českého tisku a pak častou korespondencí. Těmto jsme po dlouhém čase získali spojení s rodinami a informujeme je o repatriaci. Získali jsme tam také mnoho přátel mezi tamějšími Čechoslováky. Sbírkou soustředujeme v Kanadě v Čs. svazu jak finanční tak věcnou, která bude na jednu dopravena.

Brožura „Český Malín a Volyňští krajané“, kterou jsme vydali o 5.000 ex. byla radostně přijata a je již rozebrána, získala Mal. fondu, jak již bylo zmíněno přes 20.000 Kčs. Slouží jako propagační prostředek. Jen do Ameriky jsme jich poslali 300.

Stav Kruhu. Členů má 702, odbočky v Podbořanech, Blatné u Jesenice, Horšovském Týně a v Kanadě. Přípravujeme ve Dvoře Králové a České Lípě. Předseda navštívil 102 schůze v místech osídlených vol. krajanů a Kruh pořádal celkem 13 větších podniků a různé akce. Korespondence přijato 1032 kusů, brožur a různých letáků vyexpedováno 21.000 ex. Kruh přátel je zastoupen v různých institucích osvětových, kde hájí zájmy volyňské.

Kruh přátel a Věrná stráž. Kruh přátel převzal z počátku, než ujal se vydávání časopisu Domovina, veškerou tíhu administrativní a finanční. Svaz, jež z časopisu vychází morálně a organizačně nesmírně posílen, dosud nevěnoval časopisu se spol. prostředků ani Kčs. První náklad placen byl z inserce předem získané Kruhem. I v tomto oboru se Kruh dobře osvědčil a byl to první krok společné práce Svazu a Kruhu přátel pod heslem, že cesty mohou být rozličné, ale vůle musí být stejná. Tu máme my, jako vy. Do další činnosti přejí Kruhu i Svazu hojně zdarů! Jindřich Dušek.

Dne 12. května 1947 NPF na podnět posl. Dra Steinera svolal schůzi ohledně stanovení slev za přidělené zemědělské usedlosti. Vojáci a reemigranti z Volyně byli zastoupeni špkt. Kozákem a ppor. Lešnerem. Záznam o této poradě přinášíme v plném znění:

Předmětem jednání bylo: úprava úhrady na přídel podle dekretu č. 12 a 28-45 Sb. pro účastníky boje za osvobození a reemigranty.

Dohodnuto bylo: Národní pozemkový fond bude postupovat při stanovení úhrady za přídel pro osoby požívající přednostního postavení podle zákonů č. 164 a 255-46 Sb. i podle zákonů č. 74 a 75-46 Sb. takto:

1. Všechny osoby, na něž se tyto zákony vztahují, pokud obdrží přídel ze zemědělského konfiskovaného majetku jako přídělci nebo osídlenci, požívají při stanovení úhrady stejných výhod jako ostatní přídělci-osídlenci. Prakticky to znamená, že

jim přísluší t. zv. **sociální úleva** pro stanovení úhrady, místními rolnickými komisemi navrhovaná až do výše 20% se zřetelem k jeho nemajetnosti a sociálnímu postavení a 5% za každou nezaopatřenou osobu, žijící s ním ve společné domácnosti ve smyslu platných směrnic.

Kromě toho přísluší v čele jmenovaným osobám tyto další úlevy:

2. Oběma skupinám poskytují se jako další výhody snížení z úhrady po sociální slevě, jak ji místní rolnické komise upravily, jako ze základu, další paušální sleva ve výši 20%.

3. Pro osoby jmenované v zákoně č. 164-46 Sb. poskytne národní pozemkový fond z téhož základu snížení o tolik procent, kolik činí jeho invalidita, při čemž se vychází od nejmenší invalidity 20% a odpovídající tomu slevy 20%.

4. Pro reemigranty, t. j. podle zákona č. 74 a 75-46 Sb. může být poskytnuta další úleva v případech zvláštního zřetele hodných, pokud jsou sociálně odůvodněné.

Úlevy pro osoby podle zákonů č. 74 a 75-46 Sb. může být poskytnuta další úleva v případech zvláštního zřetele hodných, pokud jsou sociálně odůvodněné.

Úlevy poskytované osobám v úvodu jmenovaným mohou být poskytnuty pouze z jediného titulu, nikoliv kumulativně, jedině slevu 20% pod č. 2 je možno kumulovat se slevou pro invalidy pod č. 3.

Zástupci zúčastněných složek prohlásili, že s tímto návrhem souhlasí, vyhrazují si však, aby do 8 dnů mohli podati připomínky svých složek, kdyby při interním proednávání se vyskytly.

Národní pozemkový fond se vynasnaží, aby do dalších 14 dnů od vyřízení připomínek byly vydány příslušné směrnice.

V Praze dne 12. V. 1947.

Různé zprávy

Konojedy. Dostali jsme milý dopis, který nás opravdu potěšil... „Děkujeme Vám z celého srdce jménem našich odběratel za V. S., ze které čerpáme posilu a bratrskou lásku českých volyňských srdcí. Verná stráž jest naším pojátkem se všemi ve vlasti a výhledem k nim. Proto u nás odebíráme ji všichni do jednoho. Dnes posílám zase 2 další odběratele. — Šorma Antonín“.

Lom u Stříbra. Sdělujeme všem našim volyňským bratřím a sestřím, že jsme si založili svůj hudební kroužek, pro který nám ONV zapůjčil hudební nástroje. Doufáme, že na velkou volyňskou manifestaci do Zátce přijedeme již se svou hudbou, která bude aspoň taková jako na Volyni.

Svojše — Kozí Hřbet. Jsme obec výhradně osídlená Volyňskými. Oslavu vítězství pořádali jsme ve škole. Paní učitelka Hejtmánková nám přednášela o významu povstání a pak náš pěvecký sbor zapěl píseň Čechy krásné a Hej Slované. Recitována byla také báseň

Matce padlého partyzána. Snažíme se všemožně včlenit se do zdejších poměrů.

Eisendorf na Horšovsko-Týnsku. Tuto obec osídliho 41 rodin volyňských Čechů. Voláme je do houfu, do čtenářské obce Verné stráže! Pište nám, sdělte nám adresy!

Medlov. V neděli dne 11. května 47 byl v Sternberku odhalen pomník „Osvobozená vlast“. Slavnosti se zúčastnilo mnoho obecnstva z okolí, zvláště volyňských Čechů. Z Medlova se nás dostavilo také přes dvacet osob. K dojezdu do Sternberka místní mlékárna propůjčila nám za jistý poplatek svoje nákladní auto. Když jsme chtěli onen poplatek za dojezd zrealizovati, p. Suchý, který ho měl obdržeti, prohlásil, že ho daruje ve prospěch Malínského fondu. Výnos činí 380 Kčs. Obnos byl zaslán Svazu Čechů z Volyně pro Malínský fond. Dárci vřelý dík. Účastník.

Trochu čísel z Třebošné u Plzně. Tímto repatričním střediskem prošlo 5.459 Volyňských, kteří již jsou až na 4% osídleny. Bylo umístěno celkem 1423 rodin, z toho 767 (3.026 osob) v zemědělství a do oborů nezemědělských 567 rodin (1935 osob). Nebyli umístěni podle přednostního práva, ale museli se uchýlit i do horských osad. Jsou usazeni jmenovitě v Děpolticích, Pivoni, Vranově, Stříbře, Černošíně, Bobřanech, Kostelci, Hostouni, Nemanicích, Trhanově Propořišti, na Plánsku a Horšovsko-Týnsku a také v samotné Plzni. Svobodný směr sděluje, že se mají volyňští krajané v zimě zaučovat v krajkářství, aby se v zimě uživil.

Volyňské vdovy, musíte si pomoci také samy. Každý den přicházejí k nám do Verné stráže desítky žen těch nejbědnějších, které obětovali vlasti své živitele. Jak se již V. S. několikrát zmínila, není pro ně na ruzích ustláno. Centrální úřady snaží se pomoci, nižší složky však ne. Je proto třeba se zorganizovati a při Svazu Čechů z Volyně vytvořit vдовský odbor a různé akce řešit hromadně, společně a nebojácně. Nikdo vám nepomůže, musíte si pomoci samy. Demonstracemi nevyhrožujeme, ale chceme spravedlnost. Hlaste se ve Svazu, svoláme schůzi, pozveme povolané činitele, aby z vašich úst slyšeli co vás bolí. Když bude třeba, poprosíme i generála Svobodu, aby za vámi přijel, ten jistě vás neoslyší!

Pražská odbočka SCV. Okresní osvětové radě v Zátci odevzdala pražská odbočka 273 knih většinou vázaných různého výběru. Je to již druhá akce pražské odbočky, s jejímž výsledkem mohou být pražští bratři a sestry opravdu spokojeni.

Malínští vzpomínají. Dne 25. V. 1947 je tomu rok, co nás opustil bratr Václav Studený, volyňský Čech, nar. 20. V. 1927 v Českém Malíně. Přežil jsi vyvraždění své rodné obce, ztratil jsi při něm rodiče a sestru a u Dukly přišel jsi o nohu, dočkal jsi se však úplné svobody své vlasti. Bůh však Ti nedopřál radovati se s námi ze

svobody a z návratu našich do vlasti. Odpočíváš klidně na hřbitově v Bohumině a spi sladce v Boží lásce. My na Tebe nikdy nezapomeneme!

Teliškovi a Janečkovi.

Zač a proč? Jsem jeden ze zahraničních vojáků z Volyně. Byl jsem v armádě od počátku odboje na Volyni až do konce. Byl jsem těžce raněn. Bratr padl spolu se švagrem. Sám jsem těžkým invalidou a musím živiti otce, který nemůže na nohy z minulé války. Mám přidělené čp. 27, které nikdo nechťel a jež nemá ničeho. Obec Krinicka je 5 km dlouhá a já se dívám na to, jak ti, kteří přišli z vnitrozemí, se roztahují na krásných usedlostech, bez jakékoliv zásluhy. Je mi to divné, jak se vlast nám, kteří jsme přišli o zdraví, odměňuje. Jim statky a nám chajdy. Zde jest také usídlena moje sestra, vdova po padlém. Žádala o přiděl 4 ha půdy. Nedali jí to, jen kousek a to ještě bůhvíjak daleko. Zato druhá rodina držela do nynějška dvě usedlosti a jaké! Když jsem o jednu z nich žádal, osídlovací komise mi ji nepřidělila, ale poradila dotyčným, aby oženili ihned syna a nastěhovali ho do ní. S těmito moje usedlost nesnese ani srovnání. To jsme se mnozí dočkali. Tolik nám bylo slibováno, nyní se nám vysmívají a to nás nejvíc bolí.

Josef Ledvína.

Buďme hrdlí

Často, jedete-li vlakem, nebo setkáte-li se z cizími lidmi, řeknou vám: „Pane, vy nejste zdejší.“ „A po čem to poznáte?“ zeptáte se mimoděk, a tu v odpověď uslyšíte: „Podle řeči.“

Ano, draží Volyňáci, podle řeči. Zachovali jsme si krásnou českou řeč, nehledě na to, že jsme se narodili v cizině, že nebylo nám dopřáno učiti se v českých školách. Jak krásně zní naše ryze česká řeč, vštěpovaná nám našimi mámamí, proti řeči některých zdejších lidí, kteří do ní míchají bůhvíjaká německá a cizí slova! Buďme hrdí, Volyňáci, na svoji čistou řeč.

Václav Simek.

V Domažlicích se utvoří Kruh přátel. Starý přítel Volyňských bratr ředitel Hutta vyvíjí v tomto hradě našeho pohraničí opravdu zásluhou činnost. Vedle zpráv v Stráži českého západu čteme jeho články o Volyňských i v Hlasateli v USA. Mezi svými přáteli v ČSL získal již 800 Kčs na Malínský fond. Jeho snaha o osídlení Folmavy je také již korunována úspěchy. Krajanům nestrká politické časopisy a získal Dra Bozděcha, který každému Volyňskému na Chodsku předplatí Vernou stráž. Přáli bychom si takových zlatých srdcí více. Tvořícímu se Kruhu přátel v Domažlicích přejeme hojnost zdaru. Za získané odběratele V. S. vřelý dík.

Starí přátelé se hlásí. Po dlouhém mlčení přihlásil se znovu do řad Volyňských br. Rudolf Josef, bývalý předseda dozorčí rady České matice školské v Polsku. Stal se odběratelem Verné stráže. Vítáme jej do našich

řad a věříme, že svých bohatých zkušeností krajaňských využije ve spolupráci pro dobro našich krajanů z Volyně.

Příběnice. Na májovém vínku v naší obci bylo sebráno 450 Kčs na Malinský fond. Volyňských přibýlo a s občany snášíme se dobře. Salak.

Na Moravu. Voláme krajanů usídlené na Moravě, aby nám psali zprávy z jejich života ze všech obcí, kde jsou usídleni. Br. Albrechtovi v Medlově, který nás již vyslyšel, děkujeme a těšíme se na spolupráci.

Ztráta vojenského průkazu. Lehkonec Fedor, příslušník čs. armády v SSSR, bytem Droužkovice u Chomutova č. 44, ztratil vojenský průkaz č. 0605 na jeho jméno. Prosíme o vrácení.

Dědeček Kazdů vypravuje. Na výstavě „Volyňští v odboji a budování“ vystífdají se denně desítky, ba stovky návštěvníků. Mezi nimi je hodně zdejších, ale i Volyňští přicházejí ve velkém počtu. Nejtrvalejším návštěvníkem je bratr Josef Kazda z Radčevsi, který, kdykoliv je v Žatci, zaide na výstavu, i poslal svoji celou rodinu, ba celou obec, a dne 12. t. m. navštívil výstavu jeho otec, nejstarší návštěvník, kterému je 75 let (narodil se 24. 5. 1872). Byli jsme překvapeni jeho svěžestí a zájmem. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého z Volyně. Roku 1907 zúčastnil se v Žitoměru volby poslance Drbohlava do carské dumy a přičinil se o jeho zvolení. V té době to byla veliká událost, která české vědomí velmi povznesla. Donesl nám také do výstavu časopis Ruský Čech, který v té době vycházel v Kyjevě, kde jsme se dočetli, iaké těžké boje měla s volyňskými Němci. Dědeček pochází z Konecchlumí u Jičína, křtěn byl v Lužanech v katol. kostele a pravoslavným se stal při sňatku. Prvně bydlel v Teremně, kde pamatuje počátky české školy, kterou řídil pan Josef Vokráčka v roce 1882. Tento měl vzdělání z Čech a ujmul se tam tohoto tak důležitého úkolu. Z Teremna pak jako „mlýnářský“ prošel celou Volyní, až se usadil roku 1909 v N. Kraiově, kde svou pracovitostí a pílí vybudoval vzornou českou usedlost ve výměře 38 ha, která byla v tomto kraji jedinou z neilepších. Světové vojny první se zúčastnil jako legionář i se svým Josefem a syn i v druhém odboji. Dnes dědeček je doma u syna, šťasten a spokojen, a při svých 75 letech čilý jako rvbička. Přejeme mu, aby zde našel klidné stáří, štěstí a spokojenost a aby lidé ho měli rádi tolik, jako jeho syna. Dk.

Krásný poměr mezi námi a volyňskými Čechy.

(„Mladá fronta“, Praha, 14. 3. 47.)

Do našich obcí a měst se vracejí ti, kteří před desetiletími je opustili, donuceni jsouceme německými kapitalistickými továrníky. Jsou to příslušníci našeho národa a z nich na prvním místě volyňští Češi.

Jejich jadrně znějící čeština dokazuje, že ničeho neztratili ze svého-zdravého českého jádra a že jejich srdce se ani v nejmenším nezpronevěřilo národnímu charakteru.

Krásnou ukázkou toho, jak jsou mezi námi radostně a bratrsky přijímáni naši krajané z Volyně, byl seznamovací večerek, uspořádaný MNV, MRO a ostatními kulturními institucemi v Hrušovanech u Litoměřic. Bylo to radostné překvapení, jak pro místní občany, tak pro naše milé volyňské Čechy. V bohatém programu vystoupila školní mládež s pěkně nacvičeným programem. Zvláště upřímné pozornosti se těšil pěvecký sbor Volyňských Čechů, který přednesl velmi kultivovaně české sbory. Za ONV učinil projev kulturní referent insp. Brož, za volyňské Čechy jejich vikář Jaroslav Opočenský z Chotiněvsi. Slavnost vyvrcholila, když dvojice našich dětí přivítala po staroslovanském způsobu chlebem a solí dvojici nejstarších reemigrantů z Volyně.

Malý OZNAMOVATEL

Stálý přísežný soudní tlumočnick jazyka českého, ukrajinského a ruského, Mykola Ojarčuk, Vimperk č. 297, Šumava, přeloží rychle a levně potřebné dokumenty.

Paní G. Matějčková, choť vrch. odb. rady ministerstva výživy, Praha XIII, Vršovice, tř. kr. Jiřího 782, kovář, která by také pomohla obstarat mladou dívku k šletému synkovi, která by také pomohla obstarat domácnost. Mohla by též navštívit kursy šití nebo vaření.

Paní Marta Krigerová, Žitava, p. Hrádek nad Nisou, hledá rodinu Karla Hůlky a rodinu Ludvíka Jelínka z Volyně. Kdo imenovaně zná, necht' je na tuto zprávu upozornit.

Brendecký Antonín, Kunvald čp. 94, p. p. Nový Jičín, nar. 8. 12. 1922 v Kvasilově na Volyni, ztratil ve vlaku z Prahy do Žatce tyto doklady: opční prohlášení stvrzenku na 1000 rublů složených v SSSR, legitimaci, reemigrační průkazky. Nálezce se žádá, aby je laskavě poslal na uvedenou adresu.

Šofer-automechanik, přísluš. čs. zahranič. armády z východu, se všestrannou praxí, svobodný, hledá uplatnění nejráději jako řidič osobního vozidla. Zn. „Spolehlivý“ do redakce Věrné stráže.

Rodina Bohuslava Balouna, Praha 31, pošt. schránka 99, ráda by přijala samostatnou hospodni nebo alespoň pomocnici v domácnosti za velmi dobrých podmínek platových. Kdo by měl o toto místo zájem, necht' se ohlásit na uvedenou adresu.

Vladimír Sahulka, fotograf, Vaikovice č. 59 u Brna, hledá místo nebo fotografickou živnost.

Blahopřání. Por. Lešnerovi k jeho povýšení blahopřejeme. — Redakce a administrace.

Nalezli jsme. Frant. Jiránek bydlí Damnice 41, p. Jiřice, ČSR. (Hledá br. Haber, Kanada).

Hledáme

Svaz Čechů z Volyně žádá o udání adresy níže uvedených osob:

Josef Kopecký, nar. 1910, ženatý, 2 děti, z Nového Teremna;

Josef Lamr, nar. 6. 8. 1899 v Moldavě;

Emilie Macudzinská, roz. Henclová, nar. 1907 v Podlesicích;

Václav Škoda z Buderáže na Volyni;

Václav Oliva, nar. 1911, šofer, v Mirohošti;

Karel Hůlka;

Ludvík Jelínek;

Václav Novotný, nar. 18. 4. 1927, v Radzivilově.

HLEDÁME pí Slavomíru Michkovou, Annu Ždárskou, Emilii Kreksovou, Antonii Kubovou, Libuši Šteflou, Olgu Kovařkovou, Sofii Černochovou, Slavěnu Vysokou, Libuši Hrvčištinovou, Věru Janušovou, Libuši Hrnčičovou, Veroniku a Karla Hrnčiče, Vladimíru Koňakovou, Annu Juhovou, Antonii Koňatkovou, Marii Procházkovou, Emilii Vinterovou.

Jmenovaní necht' ihned oznámí svou přesnou adresu Svazu Čechů z Volyně v Žatci.

Barbora Olivová, bytem stf. Žatec, hledá svého manžela Václava Olivu, nar. 1911 v Mirohošti.

Václav Vích, bytem v Droužkovicích čp. 13, pp. Spožice okr. Chomutov, hledá svého bratra Josefa Vicha, nar. 1. X. 1919 v Semidubech na Volyni. Posledně bydlel v Sizzani, obl. Krejbyšovské.

Hledáme. Hledáme Kubelku, Orusta Pekárka a Perglera z Kakovišče u Kyjeva, rayon Kakarovský. Sdělte: Václav Špička Drahomyšl, p. Liběšice u Žatce.

Hledáme. Anna Sajlerová, Libivá 5, p. Mohelnice na Moravě, hledá Vlad. a Libuši Vaňkovou ze Zálesí. — Marie Studená, Krupka 33, p. Teplice-Sanov, hledá Štainerovou z Kvasilova. — Olga Tabulková, Temence 324, p. Šumperk, hledá Vladimíra a Václava Škalouda z Rudné a Josefa Vacovského z Dubna. — Zdeňka Kasalová, Očihov 124, hledá Josefa Kasala z Brišce. — Adolf Martinec, Ostrá Hora, p. Fulnek, hledá Františka Martince ze Seliska, který byl ve středisku v Podbořanech.

Podělte zprávu. Nemáme zpráv o svém synu Václavu Řihovi, přísl. čs. armády v SSSR, III. prapor automechanik. Vladimír Říha, Zvonovice č. 30 p. Luleč.

Josef a Marie Vachulkovi z Kněhynek, Jaroslav Chudoba ze Selska nechť se ohlásí na adresu Jaroslav Chudoba, Chotiněves čp. 47, p. p. Liběšice u Úštěku.

Váciav Vágner, Pohořany č. 31 u Litoměřic, hledá otce Rostislava Vágnera, který pochází z Mirošova na Volyni.

Kdo zná Josefa Kopeckého, nar. 1910, rolníka a jeho děti Stanislava a Jaroslava z Nového Teremna, okr.

Luck, nechť to ohlásí na adresu Československý Červený kříž, Praha III, Thunovská 18. Hledá ho jeho sestra.

Poštovní úřad Svoboda nad Úpou žádá o sdělení adresy volyňského Čecha Františka Plenáře ze žitomířské oblasti.

Serhej Holý, vol. Čech, z města Vladimír Volyňský, jehož nynější adresa je Starý Březeneč č. 173 u Chomutova, hledá strýčka Františka Holého z Kupičova a bratrance Vla-

dimira Holého z Českých Ozeran. Josef Holásek, nar. 7. 2. 1913 v Krasilně na Volyni, sloužil u 1. žen. prap. 2 rota, ztratil osobní doklady. Tyto byly nalezeny a jsou u SNB v Zatci.

Bohuslav Rak, Dolní Nová Ves čp. 73, p. Lázně Bělohrad, hledá někoho z rodu Cháberů, kteří se měli vrátit z Ruska do vlasti.

Václav Mottl, Zdice čp. 624, hledá Josefa a Jana Husákovi z Jezírek u Mizoče.

Směrnice pro reemigranty z Volyně

Pracovní komise ministerstva sociální péče v Zatci, pod vedením velmi agilního, obětavého a iniciativního pracovníka p. Sála, vypracovala řadu důležitých směrnic a pokynů, které jsou ještě dnes aktuální a pomohou mnohým volyňským reemigrantům neznalým nového prostředí, svých nároků a způsobů k jejich uplatňování, najít východisko z napohled těžké situace.

Doporučujeme všem vol. Čechům důkladné prostudování těchto směrnic.

Prozatímní směrnice zdravotní

pokud se týče odborného vyšetření a ošetření, dále léčení Tbc, ošetřování chrupu získané telefonickou dohodou předsedy pracovní komise min. soc. péče v Zatci s p. MUDr. Ježkem z ministerstva zdravotnictví:

Ministerstvo zdravotnictví odvolává se na výnos téhož ministerstva č. j. IX A/4-13. 614/46 z 11. X. 1946 - Léčebná péče o reemigranty. Tyto směrnice platí i nadále a bude k nim po dohodě se zájmovými organizacemi (lékařskými a lékárenskými) vydán směrnice doplněk. Zatím výslovně prohlašuje ministerstvo zdravotnictví, že veškerá léčebná péče o reemigranty, nepodléhající sociálnímu pojištění, je plně hrazena ministerstvem zdravotnictví, a to i včetně cestovného. Použijte proto těchto směrnic k naléhavé léčebné péči pro krajany z Volyně, jejich reemigrace se končí současně s jich usidlováním:

Každý z reemigrantů má nárok na vyšetření a odborné léčení (event. i sanatorní), či ošetření chrupu, pokud nemá již tento nárok z titulu sociálního (nemocenského) pojištění, a to v nemocnicích či ústavech na 3. třídě. Po dobu trvání středisek provádí tuto péči šéflékaři shrom. středisek. Po usídlení reemigranta, nebo v případech, kdy je třeba speciálního odborného lékařského vyšetření či léčení (sanatoria nebo pneumotorax u Tbc, odborné ošetřování chrupu, odborné ošetřování očí a j.), jakož i pokud se týče předpisování léků a léčebných pomůcek, je nutno vydávat takové předpisy, poukazy či recepty po předchozím schválení obvodním lékařem toho kterého obvodu.

Jak již podotknuto, veškerá léčebná péče o reemigranty, nepodléhající sociálnímu pojištění, je hrazena ministerstvem zdravotnictví i včetně cestov-

ného. Pro případ, že by reemigrant neměl peněz na cestu do sanatoria či do příslušné vyšetřovací stanice, nechť je vybaven místním národním výborem zálohově částkou na cestu tam i zpět (event. at. místní národní výbor opatří mu jízdenky), reemigrant pak jízdenky neodevzdá kontrolním orgánům dopravním, nýbrž je po návratu a potvrzení okresním obvodním lékařem předloží místnímu národnímu výboru, který potom celý účet předá k refundaci ministerstvu zdravotnictví. Zatím vydá min. zdravotnictví zmíněný dodatek k výnosu tiskem, takže budou všichni lékaři, lékárníci a vůbec příslušníci všech zájmových organizací, jakož i ONV a MNV informováni. Po dobu trvání tohoto provisoria bez směrnic nechť se odvolávají šéflékaři středisek na toto telefonické ujednání a na výše uvedený výnos.

Pokud se týče léčení Tbc, je nutno, aby takovéto případy, vyžadující sanatorní nebo nemocniční péči byly odesílány do příslušných nemocnic, kde jsou odborná oddělení (pro Zatec jsou to nemocnice Most, Karlovy Vary-Nejdek, Aš).

Pokud se týče ošetření chrupu, bude prováděno pojízdnou brigádou prof. MUDra Měšťana (v Zatci již provedeno).

Pokud se týče odborného vyšetření a ošetření, je nutno se obrátit na příslušná ambulatoria, která je možno rovněž zjistiti telefonicky (pro Zatec je to Léčebná odborná péče v Karlových Varech).

Směrnice

pro umísťování osob přestárlých (event. slepých nebo choromyslných a pod.).

Sjednáno telefonicky mezi předsedou pracovní komise Sálem a řed. Kostelníkem z repatričního odboru MSP v likvidaci, Praha II, Hybernská 2, čís. tel. 39952 nebo 20641.

Osoby, které mají být přijaty v Domově pro přestěhovalce v Českém Dubu u Turnova (žel. stanice Hodkovice u Liberce, odkud je autobusová linka), nesmí mít žádnou nebezpečnou nebo odpuzující chorobu a musí být schopny ústavní péče. Z toho důvodu je nutno přiložiti dobrozdání lékaře.

Domov pro přestárlé v Českém Dubu vede p. řed. Němec a má telefon

Český Dub 26. Domov je skvěle vybaven výbornou kuchyní, čítárnou, písárnou, hudebním salonem, společenskými místnostmi, koupelnami, sprchami a pod.

Osoby přijaté do Domovů (pro Moravu je určen Domov pro přestárlé v Sokolnici u Brna, který není ještě celý dohotoven, ale kam je možno v naléhavých případech po telefonické dohodě s p. řed. Kostelníkem rovněž odeslati reemigranty), mohou býti buď osoby přestárlé nebo i mladší, pokud nejsou schopny výdělků.

Tyto osoby, pokud nemají příjmu měsíčního nad 5.000 Kčs, neplatí vůbec ničeho, naopak dostávají ještě 100 Kčs měsíčně kapesného. Pokud mají příjem nad 5.000 Kčs, není jim započítán k náhradě skutečný denní náklad Kčs 80,- (dle NÚC), nýbrž pouze 27 Kčs.

Poněvadž přijímání osob ve starobincích je zatím nepřipustné, neboť funkce starobinců je určena pro osoby pocházející a bydlící delší dobu v témže okrese, je nutno vždy telefonicky se dohodnouti s p. řed. Kostelníkem, který ihned zařídí převoz osoby i jejich svršků buď autem nebo i více auty nebo autokarem. Je nutno se dohodnouti také o zavazadlech těchto osob, pokud mají zavazadel větší množství. Domácí zvířectvo a dobytek není dovoleno v domovech přijímati.

Pokud snad již některým střediskem byly umístěny některé osoby ve starobincích je nutno odeslati je do Domovů pro přestěhovalce a zaslati p. řed. Kostelníkovi písemnou zprávu o tom, které osoby a jak dlouho byly ve starobincích.

Do Domovů pro přestěhovalce je možno odeslati výhradně osoby civilní. Osoby vojenské (býv. vojáky) je nutno hlásiti telefonicky na min. soc. péče p. pplk. Heroldovi, který rovněž krátkou cestou zařídí jejich další umístění.

Pan řed. Kostelník zařídí prostřednictvím Charity umístění osob, které potřebují chorobinskou péči nebo slepeckou péči nebo osob, které trpí nějakou duševní chorobou.

Pan řed. Kostelník má možnost umístiti také osoby různého vyznání náboženského v Domovech, které jednotlivé církve zřídily pro své příslušníky.

Směrnice pro přijímání slepců v různých ústavech

Děti do 14—15 let (t. j. školou povinné) přijímá Deylův ústav slepců, Praha III, Maltézské nám. 14, č. tel. 425-37. Týž ústav přijímá i děti do 6 let, ovšem pouze ve výjimečných případech. V obou možnostech musí se jednat o děti slepé, ale jinak tělesně i duševně zdravé.

Slepce do 30—40 let, rovněž tělesně i duševně zdravé, pro vyučení v řemesle přijímá Klárův ústav slepců, Praha III, Klárov 31, tel. 645-08, který má však dosti omezené možnosti, je však ochoten zříditi i řadu dalších nových ložnic.

Slepce nad 50 let přijímá Ústav pro zaopatřování slepců „Palata“, Praha XVI, Svědská 747, tel. 410-07. V tomto ústavě jsou již zařízení na to, aby mohli přijmouti vzhledem k věku chovanců i osoby, které nevyhovují plně podmínce o tělesném zdraví.

Pausa, vzniklá mezi hranicí věkovou 40—50 let, je odstraňována dohodou mezi těmito ústavu.

Nejvhodnější způsob, jak dopravit takové osoby do ústavů, je ten, že bud a) prostřednictvím p. řed. Kostelníka z repatričního odboru MSP v likvidaci v Praze II, Hybernská 2 (telefon 399-52 nebo 206-41) budou tyto osoby umístěny v ústavu a bude pro ně opatřen příspěvek asi 500 Kčs měsíčně na ústavní péči nebo

b) že tyto osoby oznámíme Klárovu ústavu slepců, který telefonicky do 24 hodin vyrozumí středisko o možnosti okamžitého odeslání, nebo

c) že po předchozí telefonické dohodě s Charitou, Praha II., Pětikostelní (Sněmovní) nám. 9, č. tel. 446-12, 473-76, 479-59, odešleme je na Charitu (seznam musí obsahovati příjmení, jméno a rok narození), která výše zvláště při odeslání většího počtu osob na nádraží průvodce.

Pokud odesíláme osoby do Klárova ústavu slepců, mohou s nimi být odesláni i kusy dobytka nebo domácího zvířectva, které zatím do konečného prodeje ve prospěch majitele budou živny na ústavním hospodářství.

V každém případě je vhodné, dohodnouti se předem telefonicky s panem řed. Kostelníkem.

Směrnice

pro umísťování a zajišťování nezletilých sňrot, získané závazně telefonickou dohodou mezi předsedou Pracovní komise MSP v šatci Sálem a ústředním ředitelem zemského ústředí péče o mládež Kratinou, Praha IV, Chotkova silnice.

O nezletilé sirotky může být urychleně postaráno tím způsobem, že požádáme poručenským soudem, nejbližší místu shrom. střediska aby neprodleně zmocnil příslušnou okresní péči o mládež dle zák. 107/46 o hromadném poručení k tomu, aby se jako poručník ihned o dítě postarala.

Tyto sirotky budou umístěny v internátech okresních péčí o mládež nebo umístěny v rodinách.

Povšechné směrnice

pro zadávání trafik pro přednostní uchazeče.

Trafiky jsou zadávány důchodkovými kontrolními úřady, které jsou pro Žatec a Postoloprty v Žatci, ul. Lva Tolstého, pro Podbořany a okolí v Podbořanech, pro Jesenici, okr. Podbořany v Jesenici, okr. Podbořany, pro Most a okolí v Mostě atd., a to u trafik, které mají kuřáků do 180. Takovéto případy schvaluje okresní finanční ředitelství Chomutov, resp. Zemské finanční ředitelství v Praze a některé žádosti bývají vyřízeny i do 10 dnů. Trafik, resp. míst, kde lze ještě některé trafiky (vzhledem k vysokému počtu kuřáků) zříditi, je velmi málo.

Samozřejmě mají přednost uchazeči dle zák. 255 a mezi nimi takoví, kteří mají nejvyšší procento invalidity, resp. u vdov velký počet dětí a pod.

Důchodkové kontrolní úřady povšechně vzato přidělují trafiky již od počtu 60 kuřáků (bez žen), při čemž hrubý příjem uchazeče pouze z prodeje tabákových výrobků na tabačeny činí asi 2.300 až 2.500 Kčs měsíčně. K tomu přistupuje výnos z možnosti prodeje volného kuřiva, cig. papírků, kolků, známek, špiček, kuřáckého náčiní, dutinek, dopisních papírů, psacích potřeb, zápalek a pod. Výnos trafiky (v Žatci nesmí míti dosud stávajících 13 trafik jednotlivě přihlášeno více jak 320 tabačenek), která má předepsaný nejvyšší počet tabačenek v Žatci a Postoloprtech činí hrubě pouze z prodeje kuřiva na tabačeny 10.326 Kčs měsíčně (u kuřáka počítá se měsíční zisk pro trafikanta 25 až 30 Kčs, u ženy 9 Kčs).

Pro Žatec - Postoloprty možno doporučiti tyto obce s možností kuřáků nad 60: Zíželice, Radčiceves, Líčkov, Lipno, při čemž mají některé i přes 100 kuřáků (bez žen).

Uchazeč (invalida-zahr. voják, event. vdova po padlém přísl. zahr. armády naší nebo spojenecké) předloží:

1. Žádost, kolkovanou 20 Kčs, od voj. útvaru 2272 v Žatci, Šafaříkova 44, který také vydá

2. potvrzení o nár. spolehlivosti, kolek 12 Kčs a

3. potvrzení o beztrestnosti, kolek 12 Kčs a

4. výměr o invaliditě, event. u vdov doklad hodnověrný, že její muž padl ve válce, kolek 12 Kčs,

5. potvrzení MNV o tom, že strana má vhodnou prodejní místnost k dispozici, bez kolků,

6. u invalidů z první světové války, resp. pracovních invalidů, invalidů civilních nějaký doklad o přednostním právu (partyzán a pod.), kolek 12 Kčs.

Je dobře, kdy žádost je doporučena Svazem Čechů z Volyně, Žatec, Šafaříkova 44.

O trafikách nad 100 kuřáků rozhoduje MNO, odd. V/2 v Praze XIX, Šolínova 1, kterému musí důchodkový kontrolní úřad žádost postoupiti k rozhodnutí.

Sociální výpomoc reemigrantům z Volyně

Pro informaci reemigrantům z Volyně, kterým nejsou známy zdejší poměry, sdělujeme podmínky platné pro poskytování výživových příspěvků a podpor, o které tito mohou žádati.

1. Na státní příspěvek výživovací mají nárok osoby, které žily ve společné domácnosti a byly podporovány od příslušníka čs. zahraničního vojska (manželka, děti, příp. rodiče), a to od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy vojenskou službu nastoupil, až do konce měsíce, v němž se vojenská osoba vrátila do Čs. republiky, nejpozději však do 31. května 1945. — Přihlášku jest podati spolu s místopřísežným prohlášením u okresního národního výboru ihned.

2. Zvláštní přídavek početným rodinám se poskytuje čs. příslušníkům, pokud pečují o více než 2 děti mladší 16 let a nepobírají výchovné od zaměstnavatele, nebo výživné od nemocenské pojišťovny (zemědělci a ostatní řemeslníci, vdovy, které nejsou zaměstnány a pod.). Žádost potvrzenou místním národním výborem bydliště (velitelem shrom. střediska) podati ONV.

3. Státní starobní podpora se uděluje čs. příslušníkům, narozeným před 1. červencem 1866, nemajetným, bez pravidelného příjmu. Dotazníky potvrzené místním národním výborem (velitelem shrom. střediska) podati u ONV.

4. Nejpotřebnější reemigranti mohou požádati ministerstvo soc. péče o poskytnutí větší jednorázové podpory. Dotazník přesně vyplněný jest podati u ONV neb Svazu Čechů z Volyně.

5. Přestárlí reemigranti, kteří nemají nikoho, práce neschopní, mohou být umístěni v Domově pro přestěhované v Českém Dubu u Turnova, případně v Okresním starobinci v Jesenici.

6. Pravidelnou podporu nemocným a práce neschopným, jakož i jednorázovou výpomoc v naléhavých případech poskytuje Česká sociální pomoc.

7. Současně upozorňujeme na to, že podle výnosu ministerstva vnitřního obchodu mají reemigranti nárok na výdej šatenky, na jejíž odborně ústřížky mohou si obstarávat základní vybavení šatstvem a spodním prádlem. Úhrada na toto vybavení může být poskytnuta jako sociální podpora ministerstvem sociální péče.

8. Dále připomínáme, že jest nutno zaříditi prostřednictvím okresního úřadu ochrany práce výplatu osidlovacího příspěvku podle zákona ze dne 20. XII. 1946, čís. 250/46 Sb.

Žádosti o státní příspěvky jest podati u okresního národního výboru v místě svého bydliště, kde žadatelé obdrží bližší vysvětlení.

Osidlovací příspěvek

Zákonem čís. 250/46 Sb. byl některým kategoriím zaměstnanců v pohraničí přiznán na úhradu mimořádných a zařizovacích výloh, spojených s přesídlením, osidlovací příspěvek.

Osidlovací příspěvek přísluší:

1. Všem zaměstnancům veřejným,
2. všem zaměstnancům v zemědělství a lesnictví,
3. zaměstnancům v průmyslových a řemeslných podnicích, jež stanoví osidlovací úřad v Praze.

Příslušnou vyhláškou osidlovacího úřadu v Praze byl osidlovací příspěvek přiznán zaměstnancům v těchto průmyslových a řemeslných podnicích:

a) V průmyslových podnicích bez ohledu na obor podnikání, kterým nebyl do 31. března 1947 doručena zastavovací výměr ministerstva průmyslu nebo výživy,

b) v řemeslných podnicích, jejichž oborem podnikání je:

aa) v oboru zpracování kamene, zemin a skla: dlaždičství, brusičství, ryctví skla, výroba cementového zboží,

bb) v oboru zpracování kovu: elektrotechnika, instalatérství plynovodů a vodovodů (ústředních topení), klempířství, kovářství, podkovářství, kotlářství, pasířství, mechanika a optika, nožířství, vulkanisérství, zámečnictví (strojní, stavební a oprava motorových vozidel),

cc) v oboru papírenském: knihářství a kartonážnictví,

dd) v oboru textilním: tkalcovství a pletářství,

ee) v oboru kožedělném: brašnářství, řemenářství, sedlářství, obuvnictví a rukavičkářství,

ff) v oboru zpracování dřeva: bednářství, kolářství, pilařství a výroba parket, truhlářství,

gg) v oboru potravinářském: mlynářství a pekařství,

hh) v oboru oděvním krejčovství,

ii) v oboru stavebním: stavitelství, zednictví, tesařství, malířství pokojů, lakýrnictví a natěračství, pokryvačství,

jj) v oboru živností poslužných: kominictví, prádelny, čistírny, čistící budovy a byty.

Zaměstnancům uvedeným v předcházejících odstavcích přísluší osidlovací příspěvek zejména za těchto podmínek:

1. že jsou čs. státní příslušnosti,
2. že jsou státně a národně spolehliví,

3. že jsou české, slovenské, nebo jiné slovanské národnosti,

4. že do pohraničí přesídlili v době od faktického skončení německé okupace (t. j. zpravidla od 9. května 1945) do 30. dubna 1947, za účelem trvalého usídlení a trvalého zaměstnání (reemigranti do dne příjezdu).

Osidlovací příspěvek činí:

1. u zaměstnanců, kteří ke dni podání přihlášky o osidlovací příspěvek nedosáhli 16. roku věku, částku 1.200 Kčs,

2. u zaměstnanců ostatních částku 2.400 Kčs,

K osidlovacímu příspěvku náleží:

1. příplatek v částce 1.200 Kčs na manželku (družku) státně a národně spolehlivou, žije-li se zaměstnancem trvale ve společné domácnosti, pokud nemá samostatného nároku na osidlovací příspěvek,

2. příplatek v částce 800 Kčs na

každého dalšího nezaopatřeného příslušníka rodiny, k jehož výživě je zaměstnanec podle zákona povinen a skutečně přispívá, pokud tento rodinný příslušník žije se zaměstnancem trvale ve společné domácnosti a nemá samostatného nároku na osidlovací příspěvek.

Veřejným zaměstnancům přiznává a vyplácí osidlovací příspěvek jejich osobní úřad, soukromým zaměstnancům jej přiznává a vyplácí okresní úřad ochrany práce, v jehož obvodu jsou zaměstnání.

Směrnice pro výplatu záloh volyňským Čechům na složené ruble

Min. soc. péče se rozhodlo poskytovat volyňským Čechům - reemigrantům zálohy na stvrzenky vzor 12., které byly jim vydávány při odjezdu z území SSSR za sovětská platidla, skládaná podle čl. 16. písm. a) dohody mezi vládou SSSR a ČSR o právu opce a vzájemného přisídlení, resp. podle odstavce 1. doplňku k instrukcím ze dne 28. ledna 1947.

Podle instrukcí Národní banky čs. mají reemigranti z Volyně odvést tyto stvrzenky vzoru „12“ úřadovněm Národní banky čs. které jim o tom vydávají vlastní stvrzenky.

Na tyto stvrzenky může kterákoliv úřadovna Národní banky čs. vyplatit zálohu jedné osobě (v poměru Kčs 3 na 1 rubl) do nejvyšší částky 3.000 Kčs za 1.000 rublů sovětských. Záloha může být vyplacena pouze hlavě rodiny za všechny rodinné příslušníky, takže předloží-li hlava rodiny na př. 4 stvrzenky od příslušníků rodiny a zní-li každá na 1000 rublů, obdrží hlava rodiny jako zálohu úhrnem 12.000 Kčs.

Výplata zálohy poznamená se na každé stvrzence na její zadní straně.

Podmínkou pro výplatu zálohy je, že reemigrant předloží potvrzení od místního národního výboru, že celá jeho rodina přistěhovala se do ČSR teprve v roce 1947, a že tedy on, ani některý člen jeho rodiny nezískal hned po revoluci v ČSR zemědělskou usedlost nebo jinou hospodářskou existenci.

Toto prohlášení se požaduje z toho důvodu že zálohou má být pomoheno toliko rodinám potřebným, které jsou dnes bez finančních prostředků a jejichž žádný příslušník si nezaložil již vlastní existenci v ČSR. Tito mají svoji existenci již zajištěnou a nejsou proto u nich dány předpoklady pro sociální výpomoc ve formě poskytované zálohy.

V případě, že by se domáhal některý z volyňských Čechů zálohy a neměl splněny shora uvedené podmínky, buďž odkázán na MSP — reemigrační odbor, II. odd. Praha II, Spálená 17.

V případech zvláštního zřetele hodných nečiní MSP námitek, aby bylo postupováno blahovlně a vyplácena záloha třeba proti dodatečnému předložení scházejícího dokladu poštou.

Zálohu lze vyplatit nejen na osobní předložení stvrzenky a potvrzení místního národního výboru, nýbrž i tehdy,

jsou-li oba doklady zaslány některé úřadovně Národní banky čs. poštou.

Potvrzení místního národního výboru nechť jest tohoto znění:

„Místní národní výbor v . . . . potvrzuje, že pan(i) . . . . se přistěhoval(a) do naší obce dne . . . 1947 s celou svou rodinou a neměl(a) tedy ani on(a), ani některý člen rodiny zajištěnou zemědělskou usedlost nebo jinou hospodářskou existenci v ČSR před svým příjezdem.“

Toto potvrzení se vydává na výzvu MSP jako doklad pro výplatu zálohy na ruble, složené v SSSR.“

Přidělování drobných živností do vlastnictví

Předpokladem pro přidělení živnosti do vlastnictví uchazeče jest aspoň tříměsíční úspěšné vedení národní správy této živnosti. Chce-li se tudíž krajan o přidělení živnosti ucházeti, musí se nejdříve ucházeti o národní správu této živnosti pokud mu nebylo již vystaveno doporučení na určitou národní správu osidlovacím úřadem a fondem národní obnovy v Praze. Žádosti o přidělení národní správy se podávají u příslušného místního národního výboru. K této žádosti přiložte tyto doklady:

1. osvědčení o státním občanství, resp. potvrzení ministerstva vnitra, že jste žádal o čs. státní občanství podle zákona č. 74/46 Sb.

2. osvědčení o národní spolehlivosti,

3. vysvědčení zachovalosti,

4. osvědčení odborné způsobilosti,

5. doklad o přednostním právu podle zákona č. 75/46 Sb.

MNV může tuto národní správu se souhlasem osidlovacího úřadu přidělit, není-li přednostních uchazečů v příslušném oboru. Přednostními uchazeči jsou jednak osoby, uvedené v §§ 1 a 6 zák. č. 255/46 Sb., t. j. zahraniční vojáci, účastníci II. odboje, političtí vězňové a jejich pozůstalí, jednak osoby, uvedené v § 84, odst. 1, zákona č. 164/46 Sb., pokud nejsou existenčně zabezpečeny (váleční a vojenští poškození a oběti války a fašistické persekuce).

Pokud se neuchází někdo již o národní správu určité živnosti, je třeba podati žádost, doloženou shora uvedenými doklady, u ministerstva sociální péče, repatriační odbor, v Praze.

Byla-li někomu přidělena národní správa živnosti, může se v přidělovém řízení, nejdříve však 3 měsíce po ustanovení národním správcem, ucházeti o přidělení živnosti do vlastnictví.

Předpokladem přidělení konfiskované drobné živnosti do vlastnictví jest jednak splnění dále uvedených podmínek, jednak splnění dalších podmínek, stanovených přísl. přidělovým nařízením, které vydá vláda; podmínky, stanovené zákonem, jsou tyto:

1. Že přidělcem jest československým státním příslušníkem nebo že se z něho považuje podle § 1 nebo § 2 úst. zákona č. 74/46 Sb. Příslušné potvrzení vydá ministerstvo vnitra,

2. že přidělcem jest české, slovenské nebo jiné slovanské národnosti a že jeho rodinní příslušníci, s ním žijící ve

společné domácnosti, nejsou národnosti německé nebo maďarské,

3. že přídělce jeho rodinní příslušníci jsou soudně bezúhonní a národně a státně spolehliví,

4. že přídělce živnostenský podnik, svěřený mu do národní správy, spravuje řádně a osobně a splňuje podmínky, předepsané pro jeho provozování,

5. že nejpozději ode dne ustanovení národním správcem má bydliště v místě jím spravovaného živnostenského podniku, resp. v jeho nejbližším okolí a že nemá jinde vlastní byt, nebo že se ho vzdá pro případ přidělení živnosti. Tuto podmínku lze prominout tomu, kdo ji nemohl bez vlastní viny splnit (nedostatek bytů).

Splnění těchto okolností nutno prokázat

ad 1. osvědčením o čs. státním občanství, potvrzením ministerstva vnitra, příp. potvrzením Svazu Čechů z Volyně v Žatci,

ad 2. potvrzením Svazu Čechů z Volyně,

ad 3. stanoví vládní přídělové nařízení,

ad 4. stanoví prováděcí nařízení ministerstva soc. péče k zák. č. 75/46 Sb. a vládní přídělové nařízení.

Rozpomínání na časy starých Čecháčků

Nedělní slavnost otevření musea má již ohlas v žatecké veřejnosti, v jejíž domácnostech jsou četné předměty, které by musem rádo uvítalo. Pi Weisová darovala pro knihovnu musea 5 starých knih, z nichž 2 jsou opravdové unikáty. Jsou to „Květénky“ od Tomáše Kubelky, vydané roku 1823 a „pravdivé“ historie z 13. století „Krásná Olivie“ aneb Strašidlo na bílé věži (kniha z r. 1844).

Z první jako ukázkou přinášíme satyru „Rozpomínání se na časy starých Čecháčků.“

Bývalo dobře v Čechách, dokud stará poctivost kvetla, krajina staročeská bohatou vždy mivala spíží.

Národ byl pracovitý i chrabří, milovný hudby, rád dobře jedl a pil, a při všem mu hodně šlo k duhu.

Mužové nebojácní, zavalití, horlili pro vlast, manželky milovali, pro dítky sázeli život.

Chodili v kroji prostém, co móda nevěděl žádný, vůbec orávali jen na bosou nohu v dřevěnkách.

Nebyly kůže drahé, nekrájeli ještě je ševci řemenem poctivice, i břicho popásali tlusté.

Fausami dlouhými zarostlá tvář ozdobu mužských, čepice jim huňatá sedávala na hlavě zvyší.

Sekeru podlahau za opaskem mivali muži, jinoši téžpodobně tu zbraň neodložili nikdy.

Kde se kdo usadit chtěl, tu žil, orat bylo mu volno.

Rodina s vši čeledí vždy pospolu v dědině dlila, v dědině pradědeček svár rozhodal, rovnal a mířil.

Neznali sobectví, neříkali: toto je moje. Alebrž naše, vaše, vše náleží obci a králi.

Ač byli všichni sprostí, však na blaho nebyli chudí.

Na obecném dobru jim více než bydle na vlastním záleželo; tudy nejvyšší vážili, všechněm co drahé.

O blažená sprostnost! Tehdáž bylas ještě v kolébce.

Když za ovcí kamenem stád dražším házel ovčáček, nevědě o bohatství, jež chovala vlast proň matička.

Krávu kdo koupiti chtěl, oveček dvě za ni podával, mauku, olej, sůl, med, za vajíčka dostat se mohly.

Kdo co rukou dáním přislíbil, věrně to splnil.

Nehradil, nezamykal, ani nešidil Čech Čecha v ničem.

Vpadl-li do země kdys nepřítel, mužstvo se shluklo, nechali ležet vše, stát, svůj cep, kuši, sekerku vzali.

Všichni za jednoho, za všecky jeden chtěl umřít.

Nežby byl k hanbě vojan vstaupil, raděj zahynul.

Címž sobě slávy a jmen udatných získali reků.

A nám při čtení těchto veršů nezbyvá, než s básníkem žalostně vzdchnout: Ano, sladká a blažená sprostnost!

INSERCE

ve Věrné stráž přináší vám úspěch

V Žatci, kde se budete cítiti jako doma:

RESTAURACE

JOSEF TABULKA »U POŠTY«

Žatec, Masarykova 351 - Telef. 593

Snídaně, obědy, večeře, vyleželé pivo, výběr-
né likéry, pokoje k přenocování

Až budete v Žatci, nezapomeňte přijít mezi své

Dejte Vaším dětem na léto do rukou dobrou knihu, kterou dlouhá léta postrádaly. Také školní potřeby a pomůcky Vám dodá

Knihkupectví
papírnictví

J. Foitík

Podbořany

Revoluční třída 200

Telefon č. 263

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz ČzV nákl. Družstva „Domovina“. Odpovědný redaktor Jaroslav Chudoba. Redakce: Žatec, Šafaříkova ul. 1646/50, telefon 365. Administrace: Žatec, Nádražní schody 199, telefon 628. Administrátor J. Dušek. Tiskne „Svoboda“, fil. v Žatci, telefon 374 a 390. Používání novinových známek povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů v Praze, čj. IA-Gze-2372-OB. Dohledací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1947 je 120 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 14939 — Okresní záložna hospodářská Žatec.

VÍTÁME VOLYŇSKÉ BRATRY A ZVEME JE KE SPOLUPRÁCI!

VŠEM CHCEME SVĚDOMITĚ A POCTIVĚ SLOUŽITI. SVOJI SLUŽBU ZDOKONALUJEME A PROHLUBUJEME, ABYCHOM VŠEM OPATŘILI A DODALI VŠE, CO TĚŽKOU PRÁCI V HOSPODÁŘSTVÍ USNADNÍ

**Hospodářské družstvo
skladištní a výrobní
Podbořany, tel. 292 a 293**

FILIÁLKY A SKLADY:

JESENICE - KRÁSNÝ DVŮR - NOVÉ HOŘOVICE A VROUTEK

*Zemědělcům na Podbořansku
všem spotřebitelům
poctivě slouží*

Dvůr Beody - strojná mlékárna

TELEFON PODBOŘANY 270

Vyrábí

čajové máslo
měkký a tvrdý tvaroh
výborné jogurty
desertní sýry

Použijte našich služeb!